

இரண்டாம் வருகை

THE SECOND COMING

55-0220A

ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல், பிப்ரவரி 20, 1955

ஷ்ரைனர் டெம்பிள், ஃபீனிக்ஸ், அரிசோனா,
அமெரிக்கா

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம்

செய்தி: 55-0220A - இரண்டாம் வருகை

மாலை வணக்கம், நண்பர்களே. இந்த அற்புதமான நகரமான பீனிக்ஸில் உங்களை மீண்டும் சந்திப்பதில்... இந்த பிற்பகல் வேளையில் இங்கு இருப்பதில் நான் நிச்சயமாக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் முன்பு... முன்னும் பின்னும் வருவதை ஒரு பழக்கமாகக் கொண்டிருந்தேன். இப்போது, எனது ஊழியத்தில் நான் பீனிக்ஸ் நகருக்கு வருவது இது சுமார் ஐந்து அல்லது ஆறாவது முறை என்று நான் நம்புகிறேன். சிகாகோ மற்றும் ஷ்ரெவெபோர்ட்டைத் தவிர, முழு அமெரிக்கா விலும் உள்ள எந்த ஒரு நகரத்திற்கும் நான் சென்றதை விட இது அதிகம். நான் தொடங்கிய எனது சொந்த நகரத்தில் இருந்ததை விட, அரிசோனாவின் பீனிக்ஸ் நகரில்

பிரச்சாரங்களுக்காக அதிக முறை இருந்துள்ளேன்... ஜெபியுங்கள், நான் திரும்பி வர விரும்புகிறேன். [சபையார், "ஆமென்" என்கிறார்கள்] சரி, நான் அதை பாராட்டுகிறேன்.

2 அவர்கள் வெப்பமூட்டியை (heater) வைத்திருக்க வேண்டியிருந்தது, உங்களுக்குத் தெரியும் அது எப்படி சற்று குளிர்ச்சியடைந்தது என்று, நான் அங்கே வியர்த்து விறுவிறுத்து அமர்ந்திருந்தேன், பின்னர் வெளியேவும் உள்ளேயும் சென்றதால், இன்றைக்கு (தொண்டை) சற்று கரகரப்பாக இருக்கிறது.

3 தெற்கில் இந்த மிதமான குளிர்காலத்தை நான் கவனித்தேன், உங்கள் இரத்தம் மெலிதாகிறது. மற்றும் வடக்கே, ஏன், அது கெட்டியாகிறது. தெற்கிலிருந்து வரும் மக்களைப் போல உங்களால் வெப்பத்தைத் தாங்க முடியாது. எனவே, நான் ஒருவன் தான், ஆனால் அவர்கள் மூன்று பேர் இருந்தார்கள், எனவே அந்த மூன்று பேருக்கும் சளி பிடிப்பதை விட, கொஞ்சம் கூடுதல் வெப்பம் இருப்பது நல்லது. ஆனால் நான் நன்றாக இருப்பேன், கர்த்தர் எப்போதும் எனக்காகத் தேவைகளைச் சந்திக்கிறார்.

4 இன்று இங்கு இருப்பதில் நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம், மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். எனது கூட்டாளிகளான சகோதரர் மூர் மற்றும் சகோதரர் பிரவுன் ஆகியோருடன் டெக்சாஸிலிருந்து வந்த ஒரு போதகர் எங்களுடன் இருக்கிறார். ஒருவேளை ஏற்கனவே இல்லையென்றாலும், இந்த மனிதரையும் மற்றவர்களையும் உங்களுக்கு அறிமுகப் படுத்துவார்கள். சகோதரர் ஃபவுலர் மற்றும் அவரது சிறந்த ஊழியர்கள் அனைவருடனும் இங்கு இருப்பதில் நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

5 நாங்கள் அதைத் திடீரென்று செய்ய வேண்டியிருந்தது, ஏனென்றால் இங்கிருந்து மேற்கு கடற்கரைக்குச் செல்கிறோம், அதன் பிறகு ஹொனாலுலு செல்லத் திட்டமிட்டுள்ளோம். எனவே, பீனிக்ஸ் நகரில் உள்ள எங்கள் நண்பர்களுக்கு ஒரு வணக்கம் சொல்ல நாங்கள் இங்கு நிற்க விரும்பினோம், மேலும் உங்களுக்கு வணக்கம் சொல்ல சுமார் பத்து அல்லது பதினொரு நாட்கள் ஆகும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த நேரத்தில் நாம் ஒருவருக்கொருவர்

அறிமுகமாகிக்கொள்ளலாம், நான் அப்படித்தான் நம்புகிறேன்.

6 கர்த்தர் ஸ்தோத்திரிக்கப்படுவாராக, அவருடைய கிருபை கூட்டங்களில் இருப்பதாக. இது நம்முடையதல்ல, கர்த்தருடைய சமூகம் எப்போதும் நம்மோடு இருப்பதால், பீனிக்ஸ் நகரில் நாம் ஒன்றுகூடி இருக்கும் கர்த்தருடைய மிகச்சிறந்த நேரமாக இது இருக்கும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

7 எனது அன்பான சகோதரர் ராபர்ட்ஸ் சில வாரங்களுக்கு முன்பு இந்நகரத்தின் வழியாகச் சென்றார் என்றும், உங்களுக்கு ஒரு அற்புதமான கூட்டம் இருந்தது என்றும் நான் கேள்விப்பட்டேன். சகோதரர் ராபர்ட்ஸ் இங்கு இருந்தார் என்பதையும், கர்த்தர் அவருக்கு ஒரு சிறந்த கூட்டத்தைக் கொடுத்தார் என்பதையும் கேட்பதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவர் ஒரு அற்புதமான சகோதரர், கர்த்தருடைய ஊழியர். மக்கள் ஒன்றுகூடி அவருடன் ஜெபிக்கும் இடத்தில், தேவன் அவருடைய ஜெபங்களைக் கனப்படுத்தி மக்களுக்கு உதவுவார் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகவே, சகோதரர் ராபர்ட்ஸ் இங்கு இருந்ததாலும்,

கர்த்தர் அவருடன் இருந்ததாலும் நீங்கள் ஏற்கனவே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். நாமும் ஆசீர்வாதங்களில் சிலவற்றை ஒன்றாகப் பகிர்ந்துகொள்ள உதவுவோமாக, நீங்கள் எப்போதும் எனக்கு ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறீர்கள், நானும் உங்களுக்கு அவ்வாறே இருப்பேன் என்று நம்புகிறேன்.

8 இப்பொழுது, நம்மிடம் உள்ள மிகப் பெரிய விஷயம் என்னவென்றால், மற்றவர்களுடன் தேவனுடைய வார்த்தையை மையமாகக் கொண்ட இந்த அற்புதமான ஐக்கியமே; மற்றும் நம்முடைய ஆண்டவர் இழந்தவர்களை இரட்சிப்பதைக் காண்பது, வழியிலிருந்து விலகி அலைந்து திரிந்தவர்களைத் திரும்பக் கொண்டுவருவது, பின்னர் அவருடைய வியாதிப்பட்ட மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளைக் குணமாக்குவதில் ஊழியம் செய்வது. இதுவே நாம் இங்கு இருப்பதன் நோக்கம், நம்மிடம் உள்ள குறைந்த அறிவைக் கொண்டு நம்மால் முடிந்ததைச் செய்ய முயற்சிப்பது, இந்த பூமியில் நாம் இருக்கும் இந்த யாத்திரை விஜயத்தில் உதவ

முயற்சிப்பது, வாழ்க்கை சரியாக வாழ்வதற்குச் சற்று எளிதாகவும், தவறு செய்வதற்குச் சற்று கடினமாகவும் மாற்றுவதே. அதுதான் நாம், இயேசு கிறிஸ்து தம்முடைய மக்களிடையே தமக்குரிய மகிமையைப் பெறுவதைக் காண்பதே நமது நோக்கம் ஆகும்.

9 ஒரு கூட்டம் என்பது ஏதோ ஒரு சுவிசேஷகர் நகரத்திற்கு வருகிறார், அல்லது ஊழியர்களின் குழு ஒன்று கூடுகிறது என்பது மட்டுமல்ல, அது ஒவ்வொரு உள்ளத்திலும் ஒரு எழுப்புதல் தொடங்குவதாகும், மற்றும் சமூகத்திற்குள் செல்ல வேண்டும் என்ற ஒரு ஆழ்ந்த வாஞ்சை, மற்றும் தேவையுள்ள வர்களுடன் ஜெபிக்கவும், இழந்தவர்களை தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் கொண்டுவரவும் வேண்டும்.

10 பின்னர் அந்தக் கூட்டமே, அத்தகைய வேலையைச் செய்யப் போவதற்குப் பரிசுத்த ஆவியானவரால் போதுமான அளவு ஏவப்பட வேண்டும், ஒரு உள்ளூர் சபை மட்டுமல்ல, சமூகத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு சபையிலும், நாடு முழுவதும் நாம் ஒன்றுகூடுவதன் மூலம் ஆசீர்வதிக்கப்படலாம். நிச்சயமாக, நமது

அன்பான பரமபிதா இந்தக் கூட்டத்திலிருந்து விரும்புவது இதுவாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். கடவுளின் உதவியுடன் என்னால் முடிந்ததைச் செய்வேன், கர்த்தராகிய இயேசு இது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறாரோ, அப்படி இதை மாற்ற உங்களால் முடிந்ததைச் செய்வீர்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். மேலும் அவர் அதைச் செய்வார் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

11 இப்போது, இந்த பிற்பகலில், மக்களிடம் பேசுவதற்கு நான் இப்படி வருவது இதுவே முதல் முறை. பிற்பகல் கூட்டத்தின் தொடக்கத்தில், வழக்கமாக மேலாளர் அல்லது அவர்களில் சிலர், முதல் பிற்பகலில் சபையின் கொள்கைகள் மற்றும் பிறவற்றை அறிமுகப் படுத்துவார்கள், ஆனால் இன்று இதைச் செய்ய வருவது என் பங்காக இருந்தது. உங்களில் பெரும்பாலோர் இதற்கு முன்பு கூட்டங்களில் இருந்திருக்கிறீர்கள், கூட்டத்தின் கொள்கை உங்களுக்குத் தெரியும், அதாவது நாம் சபைகளிலிருந்து மதமாற்றம் செய்ய இங்கு வரவில்லை, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப்

பிரதிநிதித்துவப்படுத்தச் சகோதரர்களாகிய நாங்கள் பிரிவினையற்றவர்களாக (interdenominational) இங்கு இருக்கிறோம். நாங்கள் இங்கு இருப்பதால் ஒவ்வொரு சபையும் நன்மைகளைப் பெற வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். எல்லோரும், எந்தச் சபையைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும், அல்லது உங்களுக்குச் சபையே இல்லாவிட்டாலும், நீங்கள் மிகவும் வரவேற்கப்படுகிறீர்கள்.

12 இந்த போதகர்கள் ஆசீர்வதிக்கப் படுவார்கள், இந்தக் கூட்டங்களில் கர்த்தராகிய இயேசுவின் பிரசன்னத்தால் ஊழியம் உணர்த்தப்படும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

13 மேலும் இப்போது, நிதியைப் பொறுத்தவரை, நாங்கள் நிதி திரட்ட இங்கு வரவில்லை. கூட்டத்தில் ஒரு காணிக்கை கூடக் கேட்கத் தேவையில்லை என்று நான் விரும்புகிறேன். ஆனால் எப்போது...

14 என் வாழ்நாளில் நான் ஒருபோதும் காணிக்கை எடுத்ததில்லை, என் வாழ்நாளில் ஒருபோதும் நான் எந்தக் காணிக்கையையும் எடுத்ததில்லை. ஆனால், ஒரு பாப்டிஸ்ட்

ஊழியராகப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் நான் போதகராக இருந்த எனது சபையில், நான் ஒரு பைசா கூடச் சம்பளம் பெறவில்லை. ஆனால் நான் எப்போதும் நினைத்தேன்... கர்த்தர் என்னை ஆரோக்கியமாக வைத்திருக்கிறார், என்னால் வேலை செய்ய முடியும், எனவே ஏன் வேலை செய்து கொண்டே ஊழியம் செய்யக்கூடாது?

15 இப்போது, அது மற்ற போதகர்களுக்கு ஒரு உதாரணம் அல்ல, ஏனென்றால் ஒரு சுவிசேஷ ஊழியர் வெளியே சென்று வேலை செய்து, அடிமைப்பட்டு, பின்னர் உள்ளே வந்து தனது சபைக்கு நியாயம் செய்ய முடியாது என்பதைப் பின்னர் கற்றுக்கொண்டேன், அவர் தனது சபை உறுப்பினர்களைச் சந்திக்க வேண்டும், மற்றும் பலவற்றைச் செய்ய வேண்டும். மேலும் உறுப்பினர்களிடமிருந்து வரும் சிறிய தசம்பாகங்கள் மற்றும் காணிக்கைகள் அவரைப் பராமரிக்க நிச்சயமாக உதவும். வேலையாள் தன் கூலிக்குப் பாத்திரனாயிருக்கிறான் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் என் விஷயத்தில், நான் காடுகளில் எனக்குப் பிடித்த பாதுகாப்பிற்கான

பணிகளில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன், எனக்கு வேலை செய்வது பிடிக்கும், அதனால் நான் சும்மா வேலை செய்தேன்.

16 காணிக்கைகளில், நாங்கள் சும்மா... அதாவது, அவர்கள் வழக்கமாக ஒவ்வொரு நாளும் கலையரங்கத்திற்கு எவ்வளவு செலவாகும் மற்றும் பிற செலவுகள் என்ன என்பதை ஒரு பட்ஜெட் (வரவு செலவு திட்டம்) போடுவார்கள், எல்லாவற்றையும் கணக்கிட்டு, ஒவ்வொரு காணிக்கைக்கும் நாம் எவ்வளவு பெற வேண்டும் என்று பார்ப்பார்கள். அது எடுக்கப்பட்டவுடன், செலவுகள் ஈடு செய்யப்பட்ட உடனேயே காணிக்கை எடுப்பதை நிறுத்துமாறு மேலாளர்களிடம் எல்லா நேரங்களிலும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அது போதும், அவ்வளவுதான்.

17 பின்னர் காணிக்கையின் முடிவில், அல்லது கூட்டங்களின் முடிவில், அவர்கள் வழக்கமாக எனக்கு ஒரு அன்பு காணிக்கையைத் தருவார்கள். நான் அதைப் பெறத் தேவையில்லை என்று விரும்புகிறேன். ஆனால் எனக்கு ஒரு குடும்பம் இருக்கிறது, எனக்குத் தேவை... எனது செலவுகள், நான் ஊழியத்தில்

இருந்தாலும், எனது அலுவலகப் பணிகள் மற்றும் பிறவற்றில் எனது செலவுகள் ஒரு நாளைக்குச் சுமார் நூறு டாலர்கள் வரை ஆகிறது, மேலும் எனது உதவியாளர்களுக்கு நான் பணம் கொடுக்கிறேன்.

18 கூட்டங்களின் முடிவில், மக்களைக் கெஞ்சாமலும் கட்டாயப்படுத்தாமலும், செலவுகளைக் கவனித்துக் கொள்ளப் போதுமான பணம் இல்லை என்றால்... நான் அதைச் செய்ய முற்றிலும் மறுக்கிறேன், நான் அதை நம்பவில்லை. யாரோ ஒருவர் சொன்னார், "அதனால் தான் நீங்கள் இப்படி ஏழையாக இருக்கிறீர்கள்."

19 சரி, வேறு வழியில் செய்வதை விட, நான் அதைச் செய்து கடவுளிடம் தயவு பெறுவதை விரும்புகிறேன். அது சரிதான். ஆனால் அவர்கள் அதை எடுக்கவில்லை என்றால், நான் அதற்காக எனது அன்பு காணிக்கையைக் கொடுக்கிறேன். அப்போது அது எங்களிடம் இல்லையென்றால், நாங்கள் அதை வரவழைக்கிறோம். வங்கியில், ஒரு குறிப்பிலோ அல்லது எதிலுமோ கையெழுத்திடாமல் ஐந்தாயிரம் டாலர்கள் வரை கடன் பெற

அவர்கள் என்னை அனுமதிப்பார்கள். அதாவது, அவர்கள் என்னை நேசிக்கிறார்கள், அதனால் அவர்கள் என்னை நம்புகிறார்கள். அதற்காக நான் நன்றியுள்ளவனாயிருக்கிறேன்.

20 இதுவரை, கடவுளின் கிருபையால், நாங்கள் அதைச் செய்ய வேண்டியதில்லை. நான் கடவுளுக்கு உண்மையாக வாழ முயற்சிக்கும் வரையிலும், கடவுளிடமும் அவருடைய பிள்ளைகளிடமும் என் இருதயத்தில் நேர்மையாக இருக்கும் வரையிலும், நான் அதை ஒருபோதும் செய்ய வேண்டியதில்லை என்று நான் நம்புகிறேன், நான் கடவுளின் சித்தத்தை விட்டு வெளியேறினாலொழிய... நாங்கள் அதை எப்போதும் மக்களுக்குத் தெளிவாக வைத்திருக்க விரும்புகிறோம்.

21 எங்கள் கூட்டங்கள் ஒவ்வொரு இரவும் ஆயிரக்கணக்கானோர் இருக்க வேண்டிய பெரிய, மிகப் பெரிய கூட்டங்கள் அல்ல. என்னிடம் வானொலி ஒலிபரப்புகளோ, தொலைக் காட்சியோ அல்லது வேறு எதுவும், பத்திரிகைகளை அச்சிடுவதோ மற்றும் அது போன்றவைகளோ இல்லை, அதனால் இதற்கு அதிகம் செலவாகாது. சிறிய கூட்டங்களில்

என்னால் முடிந்தவரை மக்களுக்கு ஊழியம் செய்ய முடியும், அப்படித்தான், அதை அப்படியே வைத்திருக்கவே நான் விரும்புகிறேன். ஆகவே என்னால் மக்களைச் சந்திக்கவும், உதவுவதற்கு என்னால் முடிந்ததைச் செய்யவும் முடியும்.

22 ஒவ்வொரு நாளும் எனக்கு வயதாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், ஒரு நாள் நான் பூமியில் எனது உக்கிராணத்துவத்திற்கு (stewardship) கணக்குக் கொடுக்க அவருடைய சமூகத்தில் நிற்க வேண்டும் என்பதையும் அறிந்து இதைச் செய்கிறேன். அந்த நேரத்தில் அவர் சொல்வதைக் கேட்க நான் முழு இருதயத்தோடும் விரும்பும் வார்த்தைகள், "நன்று" என்பதே. அதன்பின் எல்லாம் முடிந்துவிடும். பூமியில் அவருடைய நாமத்தில் நான் ஊழியம் செய்த ஒவ்வொருவரையும், அதோடு மற்றவர்கள் ஊழியம் செய்த கோடிக்கணக்கானோரையும் நான் சந்திக்க விரும்புகிறேன்.

23 இப்போது, நாங்கள் ஆராதனைகளில் இருந்தோம்... சில நாட்களுக்கு முன்பு டெக்சாஸின் லப்பக் நகரில் எங்களுக்கு ஒரு

கூட்டம் இருந்தது, அங்கு எங்களுக்கு ஒரு அற்புதமான கூட்டம் நடைபெற்றது. மேற்கத்திய மக்கள் எப்போதும் எங்களிடம் மிகவும் அன்பாக இருக்கிறார்கள், கிழக்கத்திய மக்களைப் போலவே. லப்பக்கில், கர்த்தருடைய பிரசன்னத்தோடு எங்களுக்கு ஒரு சிறந்த கூட்டம் நடைபெற்றது.

24 எனவே நாங்கள்... இந்தச் குறுகிய கூட்டங்கள், பொதுவாக... நான் ஒரு தெய்வீக சுகமளிப்பவர் (Divine healer) என்பது எனது ஊழியம் அல்ல, அது எவருக்கும் தெரியும். அறிவுபூர்வமாகச் சரியாகச் சிந்திக்கும் மக்களுக்கு, எந்த மனிதனும் தெய்வீக சுகமளிப்பவர் இல்லை என்பதும், அது தேவனில் மட்டுமே இருக்கிறது என்பதும் தெரியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். வியாதிப்பட்டவர்களைக் குணமாக்குவதற்கான எந்தச் சக்தியையும் நான் ஒருபோதும் பெறவில்லை, மற்றவர்கள் அப்படிப் பெற்றதாகச் சொன்னால், சரி, அது உண்மையாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன் மற்றும் உறுதியாய் இருக்கிறேன்.

25 நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கீழே இறங்கி வந்து மக்களுக்கு நோயாளிகளைக் குணமாக்கும் சக்தியைக் கொடுப்பதை நான் பார்க்க விரும்புகிறேன், ஆனால் அவர் எப்போதாவது அப்படிச் செய்தார் என்று நான் நினைக்கவில்லை, அவரே கூடத் தான் அப்படிச் செய்ததாகக் கூறவில்லை, எனவே அது எப்போதாவது அப்படி இருக்குமா என்று நான் மிகவும் சந்தேகிக்கிறேன். அவரே, தான் ஒரு சுகமளிப்பவர் அல்ல என்று சொன்னார், "கிரியைகளைச் செய்வது நான் அல்ல, என் பிதாவே, அவரே கிரியைகளைச் செய்கிறவர்" என்று சொன்னார். "பிதா செய்வதாக நான் எதைக் காண்கிறேனோ, அதையே நானும் செய்கிறேனேயன்றி, என்னால் சுயமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது" என்று அவர் சொன்னார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பிதா அவருக்குக் காட்டினதை அவர் அப்படியே நாடகம் போல நடித்துக் காட்டினார், அது இப்போதும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. அது அப்படியே...

26 அவர் எனக்கு எதையாவது காட்டும்போது, நான் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து,

அவர் என்னிடம் சொன்னதை அப்படியே மக்களிடம் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே, தேவனுடைய வார்த்தையோடு இல்லாத, இதோடு ஒப்பிட முடியாத எதையாவது நீங்கள் எப்போதாவது பார்த்தால், அது எதுவாக இருந்தாலும் நான் தவறானவன், அது தவறு. அது வேதாகமமாக இருக்க வேண்டும்.

27 பழைய ஏற்பாட்டிலே தீர்க்கதரிசிகள், சொப்பனக்காரர்கள், ஞானதிருஷ்டிக்காரர்கள் போன்றவர்கள் இருந்தார்கள், ஆனால் அவர்கள் சொல்வது சரியா இல்லையா என்பதை நிரூபிக்க அவர்களுக்கு ஒரு வழி இருந்தது என்று நான் நம்புகிறேன்.

28 ஒரு சொப்பனக்காரர் ஒரு சொப்பனம் கண்டாலோ, அல்லது ஒரு தீர்க்கதரிசி தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தாலோ, ஆரோனின் மார்ப்பதக்கத்திலிருந்த ஊரீம் தும்மீம் மீது அந்த வெளிச்சம் வீசவில்லை என்றால்... இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விதத்தில் அது உண்மை என்று பதில் வரவில்லை என்றால், அந்த நபர் எவ்வளவு உண்மையானவராகத் தோன்றினாலும், அது தவறு.

29 ஆரோனின் மார்ப்பதக்கத்திலிருந்த ஊரீம் மற்றும் தும்மீம் நீக்கப்பட்ட பிறகு, இன்று இதுவே (வேதாகமமே) தேவனுடைய ஊரீம் மற்றும் தும்மீம் என்று நான் நம்புகிறேன், இது அவருடைய வார்த்தையாகும். ஒரு சொப்பனக்காரர் ஒரு சொப்பனம் கண்டாலோ, அல்லது ஒரு தீர்க்கதரிசி தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தாலோ, அது வார்த்தையின்படி, வார்த்தையில் தவறாக வழிநடத்துவதாக இருந்தால், அந்த நபர் குழம்பியிருக்கிறார் என்று நான் நம்ப வேண்டியிருக்கிறது.

30 இதுவே தேவனுடைய இரட்சிப்பின் அஸ்திபாரத் திட்டம் என்றும், அவருடைய மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலைத் தொடர்ந்து வரும் அனைத்துப் பண்புகளும் தேவனுடைய வார்த்தையில் வைக்கப் பட்டுள்ளன என்றும் நான் நம்புகிறேன். இதுவரை, எனக்குத் தெரிந்தவரை, வேதாகமத்தால் ஆதரிக்கப்படாத எதையும் கூட்டத்தில் சொல்லப்பட்டதாக நான் பார்த்ததில்லை. இப்போது, அது வெவ்வேறு சபைகளின் இறையியலுக்குப் பொருந்தாமல் இருக்கலாம், ஆனால் அதைச் சற்று உற்று

நோக்கி, சிறிது நேரம் கேளுங்கள், அது வேதாகமத்தில் சரியாக அமைந்திருப்பதை நீங்கள் கண்டுபிடிப்பீர்கள்.

31 இயேசு இந்த பூமிக்கு வந்தபோது, அவருடைய ஊழியம் நிச்சயமாக அந்த நாளைய இறையியலுக்குப் பொருந்தவில்லை, எவ்வளவு என்றால் அவர் ஒரு மனதை வாசிப்பவர் (mind reader) என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள், அல்லது அவரால் அவர்களின் எண்ணங்களை உணர முடிந்ததால், அவரிடம் ஒரு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட செயல் இருந்ததால், சரி, இறுதியாக அவர்கள் அவரை ஒரு பிசாசு, ஒரு பெயல்செபூல் என்று சொன்னார்கள். அது அவர்களின் போதனையுடன் பொருந்தவில்லை, ஆனால் அது தேவனுடைய வார்த்தையுடன் பொருந்தியது, வேதாகமம் அப்படிச் சொன்னது, அவர்கள் அதை அந்த வெளிச்சத்தில் படிக்கவில்லை.

32 வரலாறு அடிக்கடித் திரும்புகிறது, ஒவ்வொரு வேதவசனத்திற்கும், ஒருவேளை, அதற்கு ஒரு கூட்டுப் பொருள் (compound meaning) உள்ளது. எனது சகோதரர்கள் அதைச் சில நேரங்களில் உணர்ந்திருக்கிறார்களா என்று

எனக்குத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக, மத்தேயு 3-ல், இயேசுவைப் பற்றி எழுதப்பட்டிருக்கிறது, "எகிப்திலிருந்து என் குமாரனை வரவழைத்தேன்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் எகிப்திலிருந்து தம்முடைய குமாரனை வரவழைத்தார் என்று அவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டில் பயன்படுத்திய வசனத்தை மத்தேயு மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

33 அதில் உள்ள ஓரக் குறிப்பு வாசிப்பை (margin reading) நீங்கள் படித்தால், அது ஈசாக்கை, இஸ்ரவேலை எகிப்திலிருந்து அழைப்பதைக் குறிக்கிறது. ஆனால் அது, இஸ்ரவேலும் அவருடைய மகனாக இருந்தது, மேலும் இயேசுவும் அவருடைய குமாரனாக இருந்தார். எனவே அதே வேதம் இரண்டு முறை பயன்படுத்தப்பட்டது, "எகிப்திலிருந்து என் குமாரனை வரவழைத்தேன்," மற்றும் வேதாகமத்தில் உள்ள பல இடங்களிலும் இதுபோல உள்ளது.

34 அது அவருடைய வாக்குறுதிகள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம், பின்னர் இன்று நமக்கு அது மீண்டும் நிகழ்கிறது. நான் மெத்தடிஸ்டுகள், கத்தோலிக்கர்கள், பெந்தே

கோஸ்தேக்கள், ஆகிய அனைவருடனும் இந்த விஷயங்களில் ஒன்றாகப் பேசிக்கொண்டு போகலாம். ஒரு மனிதனுடைய சபையின் கோட்பாட்டின் மீது கோடுகள் வரைய நாங்கள் முயற்சிக்கிறோம். நாங்கள் இதை நம்புகிறோம்: தேவனுடைய ஆவியினால் மறுபடியும் பிறந்த ஒவ்வொரு நபரும், அவர்கள் எந்தச் சபைக்குச் சென்றாலும், தேவனுடைய குமாரர்களாகவும் குமாரத்திகளாகவும் இருக்கிறார்கள்.

35 மதப்பிரிவு தடைகள் காரணமாக அவர்களுக்கு இருக்கும் சிறிய பிரிவினைகள் மற்றும் பிறவற்றை, நாங்கள் புறக்கணிக்க முயற்சிக்கிறோம், நான் ஆரம்பித்ததிலிருந்து திறப்பில் சரியாக நிற்கிறேன். அதைச் செய்வதற்காக நான் பாப்டிஸ்ட் சபையை விட்டு வெளியேறி, வந்து, திறப்பில் நின்று, "நாம் சகோதரர்கள், நாம் ஒன்றாக வருவோம்" என்று சொன்னேன்.

36 பல கோட்பாடுகள் மற்றும் பிறவற்றில் நம்மால் உடன்பட முடியாது. ஒரு வீட்டைப் பராமரிப்பதில் இங்குள்ள இரண்டு பெண்கள் கூட ஒருவேளை ஒரே வழியில் உடன்பட மாட்டார்கள், எனவே அவர்களால் உடன்பட

முடியாவிட்டால், சகோதரர்களே, தேவனுடைய வீட்டைப் பராமரிப்பதில் நாம் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்க வேண்டும்? எனவே நாம்... எப்படியும் அவர்கள் அண்டை வீட்டாராக இருக்கலாம், நாமும் அண்டை வீட்டாராக இருக்கலாம், நீங்கள் அப்படி நினைக்கவில்லையா? [சபையார், "ஆமென்" என்கிறார்கள்] நாம் வேலிக்கு அப்பால் சாப்பிடுவோம், ஒருவருக்கொருவர் பேசுவோம், கைகுலுக்குவோம், தோட்டத்திலிருந்து சில காய்கறிகளை ஒருவருக்கொருவர் கொண்டு வருவோம். நாம் இன்னும் சிறப்பாகப் பழகுவோம் என்று நான் நம்புகிறேன். நீங்கள் அப்படி நினைக்கவில்லையா? எனவே, அதற்காகத்தான் நாம் இங்கு இருக்கிறோம்.

37 ஒவ்வொரு மாலையும் ஏழரை மணிக்குக் கூட்டங்கள் தொடங்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். மேலும், வழக்கமாக, ஆரம்ப நிகழ்ச்சிகள் இருக்கும், அதன் பிறகு, கூட்டத்தின் அடிப்படை எதற்கானது, சுவிசேஷத்தைப் போதிப்பதற்கா, மற்றும் சுவிசேஷக் கூட்டங்களை நடத்துவதற்கா, அல்லது சகோதரர்களை அதைச் செய்ய

அனுமதித்து, நான் வியாதிப்பட்டவர்களுக்காக ஜெபிப்பதா என்று எனக்கு இன்னும் தெரியவில்லை. அதை, நாங்கள் செய்யப் போகும் காரியங்களை, அவர்கள் இன்னும் சகோதரர் பல்லார்டிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ளவில்லை.

38 நான் இங்கு இருப்பதன் ஒரே நோக்கம், தேவன் நான் செய்யும்படி நியமித்த திட்டங்களில் குறிக்கிடாத வரை, எனது சகோதரர்களின் அறிவுரைகளைப் பின்பற்றுவது தான். எனவே, நாங்கள் அதைப்பற்றிப் பின்னர் பார்ப்போம்.

39 இந்த பிற்பகல், ஒன்றாகக் கூடி வந்திருக்கும்போது, இந்த பிற்பகலில் நாம் கூடும்போது அது நன்றாக இருக்கும் என்று நினைத்தேன்... அதாவது என்னை இந்தியாவுக்கு அனுப்ப நீங்கள் அனைவரும் ஸ்பான்சர் செய்து உதவிய எனது பயணத்தைப் பற்றி நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன். நீங்கள் விரும்புவீர்கள்... இந்தியா பயணத்தைப் பற்றிக் கேட்க விரும்புகிறீர்களா? [சபையார், "ஆமென்" என்கிறார்கள்] நன்றி. அப்படியானால் அடுத்த முப்பது நிமிடங்கள் அல்லது அதற்கும் மேலாக

நம்மால் மிஷனரி ஊழியத்தைப் பற்றிப் பேச முடியும்.

40 இங்குள்ள மக்களே, நான் நினைத்தேன்... கடந்த ஆண்டு நாங்கள் இங்கு இருந்தபோது, இந்தியாவுக்குச் செல்வதற்கு முன்பு, நீங்கள் இங்கே ஒரு காணிக்கையை, எனக்காக ஒரு மிஷனரி காணிக்கையைக் கொடுத்தது நினைவிருக்கிறதா? அது தேவனுடைய மகிமைக்குச் செல்லும் என்ற அதே வழியில் நீங்கள் கொடுத்ததை, நான் முழு நல்ல நம்பிக்கையுடன் எடுத்துக்கொண்டேன். நீங்கள் எனக்குக் கொடுத்த மிஷனரி காணிக்கை என்ன ஆனது, அது எதைச் செய்யச் சென்றது என்பதை உங்களுக்குச் சொல்வதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன்.

41 நாம் இதைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு, தேவனுடைய வார்த்தையில் சிலவற்றை வாசிப்போம், என் வார்த்தைகளை ஆசீர்வதிப்பதாக அவர் வாக்களிக்கவில்லை, ஆனால் தம்முடையதை ஆசீர்வதிப்பதாக அவர் வாக்களித்திருக்கிறார். எனவே, என் வார்த்தை தோற்றுப்போகும், ஏனென்றால் நான் ஒரு மனிதன் மட்டுமே, ஆனால் அவருடைய

வார்த்தை தோற்றுப்போகாது, ஏனென்றால் அவர் தேவன். எனவே நாம், இதை வாசிப்பதற்கு முன்பு, இப்போது அவர் நம்மோடு சந்திக்கும்படி, இந்தக் கட்டிடத்தை, அவருடைய மகிமைக்காக நாம் ஒன்றாக எழுந்து நிற்கும் இந்த இடத்தை ஆசீர்வதிக்கும்படி அவரிடம் கேட்போம்.

42 நாங்கள் நன்றி சொல்ல விரும்புகிறோம்... இது ஷ்ரைனரா, இது ஷ்ரைனர் கலையரங்கமா? அதுதானா...? ஷ்ரைனர் மக்கள், நான் சென்ற இடமெல்லாம் என்னிடம் நன்றாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் தங்கள் கதவுகளைத் திறந்திருக்கிறார்கள், நான் ஒருவேளை ஒரு கூடாரத்தில், மோசமான காலநிலையில் இருக்கும்போது, அவர்கள் தங்கள் கதவுகளைத் திறந்து, 'வாருங்கள்' என்று சொல்வார்கள்.

43 வெளிப்படையாகச் சொன்னால், என் குடும்பத்தில், என் தந்தை அல்லது என் தாயின் உறவினர்களில், அல்லது என் மனைவியின் உறவினர்களிலும் கூட மேசன்கள், ஷ்ரைனர்கள் அல்லது அவர்களின் அமைப்பில் ஏதோ ஒன்றாக இல்லாதது நான் மட்டும்தான். தேவன்

அவர்களை ஆசீர்வதிப்பாராக என்பதே என் ஜெபம், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும், ஒவ்வொருவரும்... இப்போது, நாங்கள் உணர்கிறோம், இதை நாங்கள் சொல்ல விரும்புகிறோம்: எல்லோரும் கிறிஸ்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று. சபையாலேயே எல்லோரையும் கிறிஸ்தவர்களாக மாற்ற முடியவில்லை என்றால், ஒரு அமைப்பால் எப்படி முடியும்? ஆனால் நாங்கள் இதை ஜெபிக்கிறோம்: கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, தம்முடைய இரக்கத்தில், நாம் இந்த பூமியை விட்டு பரலோகத்திற்குச் செல்வதற்கு முன்பு அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் இரட்சிப்பாராக. தேவன் உங்கள் அனைவரையும் ஆசீர்வதிப்பாராக.

44 இப்போது, அந்தப் பெரிய சமாதானப் பிரபுவிடம் பேசுவதற்கு நம் தலைகளைத் தாழ்த்தும்போது:

45 எங்கள் அன்பான, நேசமுள்ள பிதாவே, கர்த்தராகிய இயேசுவின் அந்தப் போதுமான நாமத்தில் இன்று நாங்கள் உம்மிடம் வருகிறோம், 'என் நாமத்தில் நீங்கள் எதைக் கேட்டாலும், அதை நான் செய்வேன்' என்று

அவர் வாக்களித்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்து. நாங்கள் எங்களை அல்ல, அவரை முன்வைத்து வருகிறோம், ஏனென்றால் எங்கள் நாமத்தில் நீர் பதில் அளிப்பீர் என்று தேவன் ஒருபோதும் வாக்களிக்கவில்லை, ஆனால் அவருடைய நாமத்தில் பதில் அளிப்பதாக நீர் வாக்களித்திருக்கிறீர், எனவே நாங்கள் உம்மிடம் செல்லும்போது அவரை எங்களுக்கு முன்பாக வைக்கிறோம், இயேசுவின் மூலமாக நாங்கள் பேசும்போது எங்களுக்குச் செவிகொடும், ஆண்டவரே.

46 பீனிக்ஸ் என்று பெயரிடப்பட்ட பாலைவனத்தில் அமைந்துள்ள இந்தச் சிறந்த நகரத்தில் நாங்கள் இருப்பதற்கு எங்களுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பிற்காக உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம், அதாவது 'குழப்பத்திலிருந்து எழுப்பப்பட்ட ஒன்று'. மேலும் பிதாவே, இந்தத் தலைமுறையின் குழப்பத்திலிருந்து ஜீவனுள்ள தேவனுடைய ஒரு அற்புதமான சபையை, ஆவியால் நிரப்பப்பட்ட, அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட, உலகெங்கிலும் செய்தியைப் பிரகடனப்படுத்தும் சிறந்த தேவ மனிதர்கள் இந்த நகரத்திலிருந்து வரும்படி, இந்தச் சிறந்த

நகரத்தில் நீர் எழுப்புவீர் என்று நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம்.

47 இந்த நகரத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு சபையையும், ஒவ்வொரு போதகரையும் ஆசீர்வதியும். அதிகாரிகளை ஆசீர்வதிக்கவும், நாங்கள் இங்கு வழிபடுவதற்குத் தங்கள் ஆலயத்தின் கதவுகளைத் திறந்த இந்த அமைப்பை ஆசீர்வதிக்கவும் நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம்.

48 பிதாவே, பரிசுத்த ஆவியானவர் இன்று இந்த ஆலயத்திற்குள் வந்து இந்த இடத்தை அபிஷேகம் செய்யுமாறு நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். உம்முடைய தூதன் தனது நிலையை, இடத்தை எடுத்துக்கொண்டு, இந்த இருக்கைகளில் அமரட்டும், இனிமேல் இந்த ஆலயத்தின் வாசல் வழியாக வரும் ஒவ்வொரு நபரும் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்படுவார்களாக, அவர்களின் வாழ்க்கை உமக்கு முழுமையாக அர்ப்பணிக்கப்படுவதாக. நாங்கள் இப்போது, உம்முடைய குமாரனாகிய கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தில், இந்த இடத்தை இந்த எழுப்புதலுக்காக அர்ப்பணிக்கிறோம், இதனால் பெரிய காரியங்கள்

நிறைவேற்றப்படலாம், பாவிகள் தங்கள் சோர்வுற்ற ஆத்துமாவிற்குச் சமாதானத்தைத் தேடிப் பீடத்திற்கு வரலாம். வழியிலிருந்து விலகிப்போன வழிப்போக்கர்கள், அதாவது பின்வாங்கிப் போனவர்கள் என்று நாம் அழைப்பவர்கள், அவர்கள் மீண்டும் கிறிஸ்துவின் சிலுவைக்குத் தாழ்மையுடன் வந்து, தங்கள் பின்மாற்றத்திற்கு மன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்வார்களாக.

49 ஆண்டவரே, இந்த நகரத்திலும் உலகம் முழுவதிலும் உம்முடைய பிள்ளைகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி பலர் இந்தக் கட்டிடத்திற்குள் வருவார்கள், பிதாவே, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் குணமடைவார்கள் என்று நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். வார்த்தையைப் பிரசங்கிப்பது விசுவாசத்தைக் கொண்டுவரட்டும், மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் கிரியை ஒவ்வொருவருக்கும் விடுதலையுடன் விசுவாசத்தை நிறைவு செய்யட்டும்.

50 ஒவ்வொரு பாடலையும் ஆசீர்வதியும். உதவியாளர்கள், போதகர்கள், அனைவரையும், இந்த மேடையிலிருந்து ஊழியம் செய்யும்

ஊழியரையும் ஆசீர்வதியும், நாங்கள் இப்போது உமக்குச் சேவை செய்யும் நேரத்திற்கு மிகவும் ஏற்றதாக, உம்முடைய செய்தியுடன் பரிசுத்த ஆவியினால் அவர்களை அபிஷேகம் செய்யும். அதை அருளும், ஆண்டவரே.

51 எங்கள் அநேக பாவங்களை இப்போது மன்னியும், வார்த்தையென்னும் தண்ணீரினால் கழுவுவதன் மூலம் நீர் அவற்றை அழிக்க வேண்டும் என்று எங்கள் எண்ணங்களையும் அக்கிரமங்களையும் உமக்கு முன்பாக வைக்கிறோம். எல்லா அசுத்தம், தீய எண்ணங்கள், சுயநல எண்ணங்கள், உமக்குச் சம்பந்தமில்லாத எல்லாச் செயல்களிலிருந்தும் எங்களைப் பிரித்தெடுப்பீராக, அந்த விஷயங்களுக்காக நாங்கள் மன்னிக்கப் படுவோமாக. இப்போது நாங்கள் உமக்குச் சேவை செய்யச் சுத்தமான இருதயத்துடனும் தெளிவான மனத்துடனும் இங்கே செல்கிறோம். அதை அருளும் பிதாவே, ஏனெனில் உம்முடைய குமாரனாகிய கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தில் நாங்கள் இப்போது எல்லாவற்றையும் உம்மிடம் ஒப்புக் கொடுக்கிறோம். ஆமென்.

52 பக்கவாட்டில் இருப்பவர்களே, நான் பேசுவது நன்றாகக் கேட்கிறதா? உங்களால் முடிந்தால், கேட்கிறது என்று சொல்ல உங்கள் கையை உயர்த்துவீர்களா? இங்கே, சரி? பின்பக்கத்தில்... அங்கே பின்னால் நன்றாகக் கேட்கிறதா? அது-அது நல்லது. இப்போது, நீங்கள் ஜெபத்தில் இருங்கள், பரிசுத்த ஆவியானவர் வழிநடத்துவார்.

53 இப்போது முதலில் நாம் அவருடைய வார்த்தையில் சிலவற்றை வாசிக்க விரும்புகிறோம். இன்றைக்கு ஒரு பகுதியாக, நான் தரிசனங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறேன், மாற்கு சுவிசேஷம் 16-ம் அதிகாரத்திலிருந்து வாசிப்பது நன்றாக இருக்கும் என்று நினைத்தேன், மற்றும் 14-வது வசனத்திலிருந்து தொடங்குகிறது:

அதன்பின்பு பதினொருவரும் போஜன பந்தியிலிருக்கையில் அவர்களுக்கு அவர் தரிசனமாகி, உயிருடனே எழுந்திருந்த தம்மைக் கண்டவர்களை அவர்கள் நம்பாததினால், அவர்களுடைய அவிகவாசத்தைக்குறித்தும் இருதயகடினத்தைக்குறித்தும் அவர்களைக் கடிந்துகொண்டார்.

அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் உலகமீங்கும் போய், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள் என்றார்.

54 கர்த்தர் தம்முடைய வார்த்தையை வாசிப்பதற்குத் தம்முடைய ஆசீர்வாதங்களைக் கூட்டுவாராக.

55 நம்முடைய ஆண்டவரால் கொடுக்கப் பட்ட இந்தக் கட்டளை, உலகம் முழுவதும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதே ஆகும். இப்போது, சில நேரங்களில் நாங்கள் யோசித்தோம்...

56 மேலும் என் இருதயத்தில், நான் மேடைக்கு வரும் வரை என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று முன்கூட்டியே யோசிக்க நான் முயற்சிப்பதில்லை, ஏனென்றால் நான் ஒரு பண்டிதன் அல்ல, மற்றும் எனது இலக்கணம் மிகவும் மோசமானது, மற்றும் பேசுவதற்கு நான் எதையாவது எழுதி வைத்திருந்தால், வேறு யாராலும் அதைப் படிக்க முடியாது, மேலும் என்னால் அதைப் படிக்க முடியுமா இல்லையா என்று நான் மிகவும் சந்தேகிக்கிறேன், அதனால் அது எனக்கு எந்தப் பலனையும் தராது. எனவே

நான் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று அவர் எனக்குச் சொல்வதையே நான் சார்ந்திருக்க வேண்டும். நான் இருபத்தி மூன்று ஆண்டுகளாகக் கடந்து வந்திருக்கிறேன், மேலும் தொடர்ந்து அவரை நம்ப நான் தயாராக இருக்கிறேன், மேலும், அவர் இதுவரை என்னைப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்.

57 இப்போது, என் இருதயத்தின் ஆழத்தில் நான் நம்புகிறேன், கர்த்தராகிய இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையைப் பற்றிப் பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்பது கடந்த சில நாட்களாக அதற்குள் இருந்து வருகிறது. அதாவது, நான் சிகாகோவில் முயற்சித்தேன், நான் முயற்சித்தேன், நியூயார்க் கூட்டத்தில் அதைச் செய்யப் போகிறேன் என்று நினைத்தேன், லப்பக்கிற்கு வந்தபோது, நான் அதை அங்கே செய்யப் போனேன், முயற்சித்தேன், மறுநாள் இரவு ஷ்ரெவெபோர்ட்டில் அதைச் செய்வேன் என்று நினைத்தேன். இந்த கூட்டத்தை, என்னால் முடிந்தால், இரண்டாம் வருகையைப் பற்றியதாக ஆக்குவேன் என்று நான் நம்புகிறேன்.

58 இப்போது, நான் ஒரு புத்தகம் எழுதுகிறேன், என்னுடைய மற்றவைகளைப் போன்றது அல்ல, ஏனென்றால் அவை-அவை மற்றவர்களால் எழுதப்பட்டவை. நான் ஒரு பண்டிதன் அல்ல, அதனால் என்னுடைய பழைய கிராமத்து பாணியிலான பேச்சை நீங்கள் அநேகமாகப் புரிந்து கொள்ளலாம், அதனால் நான் அதை என் சொந்த வார்த்தைகளில் எழுதப் போகிறேன், தெய்வீக சுகத்தைப் பற்றிய ஒரு விளக்கவுரை போல, மற்றும் பரிசுத்த ஆவியுடனான எனது சொந்த தனிப்பட்ட தொடர்புகள், பரிசுத்த ஆவியானவரே கருப்பொருளாகவும், மற்றும் சுகத்தைப் பற்றியும், அது என்ன என்பதைப் பற்றியும். மேலும் நான், ஆதியாகமம், யாத்திராகமம், உபாகமம் மற்றும் இது போன்ற ஒவ்வொரு புத்தகத்திலிருந்தும் எடுப்பதைப் போல, தெய்வீக சுகத்தைப் பற்றிய பகுதிகளை ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் எடுத்து, அதைப் புதிய ஏற்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருகிறேன். இப்போது, நான் அதை நாடாப் பதிவுகளில் (tape recordings) பதிவு செய்கிறேன், அதனால் நான் விரைவில் எடுத்துக்கொள்ள முடியும், அது என்னிடம் இருக்கும்.

59 இப்போது, இந்தச் சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப் படுவதில், நாம் வாழ்ந்ததிலேயே மிக அற்புதமான நாட்களில் ஒன்றில் நாம் வாழ்கிறோம் என்றும், பூமியில் எந்த நபரும் வாழ்ந்ததிலேயே மிகச்சிறந்த நேரத்தில் நாம் வாழ்கிறோம் என்றும் நான் நம்புகிறேன், ஏனென்றால்...

60 நீங்கள் கேட்கலாம், "இயேசு இங்கே இருந்த காலத்தைப் பற்றி என்ன?"

61 சரி, அவர்கள்... அவர்கள் அவரைப் பார்ப்பதற்காக மட்டுமே அவர் வந்தார், பின்னர் அவர் அவர்களை விட்டு மீண்டும் போய்விடுவார், ஆனால் இப்போது அவர் நாம் அவரை விட்டு ஒருபோதும் பிரியாதிருக்கும் இடத்திற்கு வருகிறார். நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று நான் நினைக்கிறேன்... மேலும் மனிதர்கள் இங்கு கொண்டிருக்கும் பூமிக்குரிய யாத்திரையின் நடுவில் தான் அது இருந்தது. இப்போது இந்த முறை அவர் அழிவுள்ள வாழ்க்கையை யெல்லாம் முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து, இப்போது அழியாமையுள்ள நிலைக்குச் செல்வதற்காக வருகிறார். மேலும் முழு

மனிதகுலம், எல்லா யுகங்களின் பாவங்களும் நாம் இப்போது வாழும் மக்களின் சந்ததியினருக்குள் வந்து தங்குகின்றன, நமது முன்னோர்களிடமிருந்து வந்த பரம்பரை பழக்கவழக்கங்களின் பலவீனங்கள் அனைத்தும் வியாதிகளாகவும், உலகத்திலேயே இதுவரை அறியப்படாத வகையில் நோய்கள் வெடித்தெழுவதாகவும் விழுந்துள்ளன.

62 மேலும் மற்றொரு விஷயம், கடைசி நாட்களில் அழிவுள்ள வாழ்க்கையையும், ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையையும், மற்றும் அவனால் முடிந்த அனைத்தையும் அழிப்ப தற்காகச் சாத்தான் ஒரு கெர்ச்சிக்கிற சிங்கத்தைப் போல சுற்றித்திரிவான் என்று தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கப்பட்டது. அப்படியானால், எல்லா தீமைகளின் குப்பைகளும் இந்த நாளில் மனித இனத்தின் மீது கொட்டப்பட்டால், எல்லா ஆசீர்வாதங்களும் கொட்டப்படும், அது இருந்தபடியே, அல்லது ஊற்றப்படும், நம் பரம பிதாவினால் இந்தக் கடைசி நாட்களில் சபையின் மீது என்று நான் நம்புகிறேன். மேலும் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு நாள் எப்பேர்ப்பட்டது!

63 ஓ, நான் அதை மிகவும் நேசிக்கிறேன், அவர் வருவதை நான் பார்க்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். நான் எப்படியும் அங்கே இருப்பேன், ஆனால் அரிசோனாவிலிருந்து உலகம் முழுவதும் அவர் வருவதைக் காணக்கூடிய அந்த நாளில் நான் உயிருடன் இருக்க வேண்டும் என்றும், கைகோர்த்து, காற்றில் அவரைச் சந்திக்கச் செல்ல வேண்டும் என்றும் நான் நம்புகிறேன். அது எப்பேர்ப்பட்ட நாளாக இருக்கும்! என் முழு இருதயமும் அதற்காக ஏங்குகிறது. அணுகுண்டுகள், ஹைட்ரஜன் குண்டுகள், கோபால்ட் குண்டுகள் பொல்லாத எதிரிகளின் கைகளில் தொங்கிக்கொண்டிருப்பதை உணர்ந்து, சில வெறியர்கள் இந்த முழு உலகத்தையும் சில மணிநேரங்களில், முழுமையாக, மொத்தமாக அழித்துவிட முடியும். அதைச் செய்வதற்கான ஆயுதங்கள் ஏற்கனவே கிடைத்துவிட்டன, மேலும் அது தேவபக்தியற்ற, பாவமுள்ள மக்களின் கைகளில் உள்ளது, அவர்கள் அதைச் சும்மா செய்வார்கள் - அதோடு போவதற்காகவே செய்வார்கள், அவ்வளவுதான், அவிசுவாசிகள்.

64 அப்படியானால் நாம் எப்பேர்ப்பட்ட
நாளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்!
அப்போது தேவன் தம்முடைய சபையை
ஆயத்தப்படுத்துகிறார். ஓ, நாம் இப்போது
மாம்சத்தை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, நம்
கண்களைத் திறந்து தேவன் என்ன செய்கிறார்
என்று பார்க்க முடிந்தால்!

65 இப்போது, நமக்குக் காரியங்கள் இருக்க
வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியும், அதை
நான் அங்கீகரிக்கிறேன், வெறித்தனமான
விஷயங்கள் எழுவது போலவே, ஆனால்
நினைவில் கொள்ளுங்கள், உண்மையான இயேசு
முதல் முறை தோன்றுவதற்கு முன்பும் அதே
விஷயம் நடந்தது, மேலும் அவர் இரண்டாவது
முறை தோன்றுவதற்கு முன்பு அது இன்னும்
அதிகமாக நமக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது,
அதனால் அது விசுவாசிக்கு ஒளியைப்
பெறுவதற்கு மட்டுமே உதவும். ஆயத்தமாக
இருங்கள், ஏனென்றால் அந்த வேளை
நெருங்கிவிட்டது.

66 இப்போது, இன்று, நான் வாசித்த
வேதப்பகுதி இன்று பிரசங்கிக்கப்படக்கூடிய
மிகச்சிறந்த மற்றும் மிக முக்கியமான

செய்திகளில் ஒன்றாகும் என்பது எனது தாழ்மையான நம்பிக்கை, எனினும், நான் அதைப்பற்றிப் பிரசங்கிக்கக் குறிவைக்கவில்லை, மிஷனரி அனுபவத்தைப் பற்றிய பேச்சுக்கான ஒரு அடிப்படை வேதவசனமாக நான் அதைப் பயன்படுத்துகிறேன். ஆனால் இயேசு வருவதற்கு முன்பு என்ன நடக்கப் போகிறது என்று நாம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; அது இன்று நடக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன்.

67 இப்போது, இயேசு சபைகளைக் கட்டச் செல்லுங்கள் என்று ஒருபோதும் சொல்லவில்லை, அது நல்லது என்றாலும், ஒரு அமைப்பை வைத்திருக்க வேண்டும் என்று இயேசு ஒருபோதும் சொல்லவில்லை, அது நல்லது என்றாலும், மருத்துவமனைகளைக் கட்ட வேண்டும் என்று அவர் ஒருபோதும் சொல்லவில்லை, அது நல்லது என்றாலும், வேதாராய்ச்சி கூடங்களை (seminaries) வைத்திருக்க வேண்டும் என்று அவர் ஒருபோதும் சொல்லவில்லை, அது நல்லது என்றாலும், ஆனால் அவர் நம்மைச் செய்யச் சொன்ன காரியத்திற்குப் பதிலாக, நான்

இப்போது சொன்ன இந்தக் காரியங்களை நாம் மாற்றீடு செய்துள்ளோம்: "நீங்கள் உலகமெங்கும் போய், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள்." சபைகளைக் கட்டுவதல்ல, மக்களை ஒழுங்கமைப்பதல்ல, அவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதல்ல, சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதே.

68 அடையாளங்கள் நடக்கும் என்று இயேசு கூறினார், ஆனால் இங்கே பெரிய அடையாளம் இருக்கிறது: அதாவது அவர் திரும்பி வருவதாக வாக்குறுதி அளித்தார். "இந்தச் சுவிசேஷம் உலகம் முழுவதும் ஒரு சாட்சியாகப் பிரசங்கிக்கப்படும்போது," அவர் திரும்பி வருவார் என்று சொன்னார், மேலும் அது செய்யப்படும் வரை அவர் திரும்பி வரமாட்டார், அவரால் திரும்பி வர முடியாது. இயேசு தமது கட்டளைகளை நிறைவேற்றச் சபையைச் சார்ந்திருக்கிறார். மேலும் நாம் இறையியல் போதனைகள் மற்றும் அது போன்றவைகளை மாற்றீடு செய்துவிட்டு, அவர் நம்மைச் செய்யச் சொன்ன உண்மையான, முக்கிய ஆணையை விட்டுவிட்டோம்: சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பது.

69 சரி, உங்களில் சிலர் சொல்வீர்கள், "சரி, சகோதரர் பிரன்ஹாம், இத்தனை ஆண்டுகளாக நாங்கள் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க வில்லையா?"

70 மரியாதையுடன் நான் சொல்கிறேன், "இல்லை." புரிகிறதா?

71 உலகின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு மக்கள் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடக் கேட்டதில்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? இந்த உலகின் மக்கள் தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதில்லை; மூன்றில் ஒரு பங்கு தான். கிறிஸ்தவம் மூன்று அல்லது நான்கு இடங்கள் பின்தங்கியுள்ளது, முதலில் முகமதியர், புத்தர் மற்றும் பலர், பின்னர் கிறிஸ்தவம், அதில் அனைத்து ப்ராட்டஸ்டன்ட் மற்றும் கத்தோலிக்கர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். நாம் எவ்வளவு பின்தங்கியிருக்கிறோம் என்று பார்க்கிறீர்களா?

72 பின்னர் அதில் கத்தோலிக்கர்களுக்கும் புராட்டஸ்டன்ட்டுகளுக்கும் இடையில்

ஒருவருக்கொருவர் நமக்குள்ள வித்தியாசங்கள் உள்ளன; புராட்டஸ்டன்ட், "இது முழு சுவிசேஷம்," மற்றும் சுவிசேஷகர்கள் (evangelicals), மற்றும் பலர், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒருவருக்கொருவர் வேறு படுகிறார்கள், ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிடுகிறார்கள். என்! நீங்கள் பார்க்கிறீர்களா?

73 அப்படியானால், நாம் சில நிமிடங்கள் நின்று இந்தக் காரியங்களைப் பற்றிச் சிந்திப்போம். நாம் இறங்கி வருவோம்... நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை விரும்புகிறேன். அது பரிசுத்த ஆவியின் கனிகளில் ஒன்று, மகிழ்ச்சி. நாம் சந்தோஷமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் நாம் மக்காச்சோளத்தை சாப்பிடுவதற்கு முன்பு அதன் தோலை உரிப்பதற்கு நேரம் இருக்க வேண்டும். எனவே, உண்மையான திடமான சுவிசேஷ போதனைகள் மற்றும் சிந்தனைகளுக்குள் இறங்குவோம், நாம் எங்கே சரியாகத் தொடங்கலாம் என்று பார்ப்போம், அங்கிருந்தே கட்டியெழுப்புவோம்.

74 சுவிசேஷம் என்பது துண்டுப் பிரசுரங்களை விநியோகிப்பது என்று அர்த்தமல்ல, அவை நல்லது தான். தேவன்

நமக்கு அதிகத் துண்டுப் பிரசுரச் சங்கங்களைக் கொடுப்பாராக, இது அதைச் செய்வதற்கான ஒரு வழி. மேலும் சுவிசேஷப் பிரசங்கிகளாகிய நாம் நம் பங்கைச் செய்ததை விட, துண்டுப் பிரசுரச் சங்கம் ஒரு சிறந்த வேலையைச் செய்து, தங்கள் பங்கைச் செய்து முடிக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். அது சரி. ஏனென்றால் போட்டி ஒருபோதும் கைவிடுவதில்லை என்று நமக்குத் தெரியும்.

75 சுவிசேஷம் என்பது வெளியே சென்று வேதாகமத்தைப் போதிப்பது அல்ல, அது சுவிசேஷம் அல்ல. சுவிசேஷம் வெறும் வார்த்தையின் மூலம் மட்டுமல்ல, பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமை மற்றும் நிரூபணங்கள் மூலமாகவும் வந்தது என்று வேதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. சுவிசேஷம், அது வார்த்தை தான், ஆனால் "எழுத்து கொல்லுகிறது, ஆவியோ உயிர்ப்பிக்கிறது."

76 இப்போது, இங்கே பிரசங்க பீடத்தில் கிடக்கும் ஒரு விதை, அது இறந்து முளைக்கும் வரை அது வெறும் விதை தான்... அது முளைத்து இறக்காவிட்டால், அது ஒருபோதும் எதையும் செய்யாது. எனவே விதை, அதாவது

வார்த்தை, சுவிசேஷமாக இருக்க வேண்டுமானால் அது வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

77 "ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது. அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது. அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது" என்று அது சொன்னது. இப்போது, வார்த்தை என்னவாக இருந்தது என்பதைப் பொறுத்து, முன்பு... ஒரு வார்த்தை என்பது "ஒரு எண்ணத்தின் வெளிப்பாடு." அது ஒரு வார்த்தையாக இருப்பதற்கு முன்பு அது ஒரு எண்ணமாக இருக்க வேண்டும். எனவே தேவன், ஆதியிலே, என்ன இருக்கப்போகிறது என்ற எண்ணத்தைக் கொடுத்தார், அது இருப்பதற்காக வார்த்தையைப் பேசினார், நாம் வார்த்தையைப் பெறுகிறோம், மேலும் அது தேவனுடைய எண்ணம் என்னவாக இருந்ததோ அதை உற்பத்தி செய்கிறது. வார்த்தை என்பது விதை வடிவில் உள்ள சுவிசேஷம்.

78 நீங்கள் என்னிடம் கேட்டால்... "சகோதரர் பிரன்ஹாம், உங்கள் நாட்டில் கருவாலி மரங்கள் (acorn trees) உள்ளன. நீங்கள் எனக்கு ஒரு கருவாலி மரத்தைத்

தருவீர்களா?" என்று சொன்னால், நான் உங்களுக்கு ஒரு விதையை (acorn) கொடுக்கிறேன் என்றால், உங்களிடம் ஒரு கருவாலி மரம் இருக்கிறது, சாத்தியக்கூறாக (potentially), ஆனால் அது விதை வடிவில் உள்ளது. அந்த விதை ஒரு மரத்தை உற்பத்தி செய்யும் வரை, உங்களிடம் நிச்சயமாக ஒரு மரம் இருக்கிறது என்று நீங்கள் சொல்ல முடியாது.

79 சரி, வார்த்தையைப் பிரசங்கிப்பது விதை (acorn) போன்றது, ஆனால் அதை உயிர்ப்பிப்பதே சுவிசேஷம். புரிகிறதா? அது சரி. அவர் பரிசுத்த ஆவியை வாக்களித்திருந்தால், அது வார்த்தை, மற்றும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவது அதை வாழ வைப்பதாகும், வெளிப்படுத்தப்படுவதாகும். வார்த்தையின் மூலம் இந்த ஆசீர்வாதங்களை அவர் வாக்களித்திருந்தால், வார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு அது சொன்னதை உற்பத்தி செய்வதே சுவிசேஷம். "நீங்கள் உலகமெங்கும் போய், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள்."

80 அடுத்த வரியே, வெறும் வார்த்தையைப் போதிப்பது மட்டும் போதாது என்பதற்கு ஆதாரம். "விசுவாசிக்கிறவர்களால் நடக்கும் அடையாளங்களாவன: என் நாமத்தினாலே பிசாசுகளை, தீய ஆவிகளைத் துரத்துவார்கள், நவமான பாஷைகளைப் பேசுவார்கள், சர்ப்பங்களை எடுப்பார்கள், அல்லது சாவுக்கு ஏதுவான எதைக் குடித்தாலும், அது அவர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாது; வியாதிப் பட்டவர்கள்மேல் கைகளை வைப்பார்கள், அப்பொழுது அவர்கள் சொஸ்தமாவார்கள்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது, அதுதான் சவிசேஷம்... மேலும் இறையியலும் போதனையும் அந்த இடத்தைப் பதிலீடு செய்துள்ளன.

81 இப்போது, நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த நாளில், விமர்சனங்கள் எவ்வளவு இருந்தாலும், வெறித்தனம் எவ்வளவு இருந்தாலும், பரிசுத்த ஆவியானவர் மக்களின் இருதயங்களில் அசைவாடுகிறார் என்றும், தேவன் அந்தச் சபையைப் புறஜாதிகளிலிருந்து வெளியே எடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார் என்றும் நான் நம்புகிறேன், நான் இந்த

மேடையில் நிற்பது எவ்வளவு நிச்சயமோ, அதுவும் அவ்வளவு நிச்சயம், அவர் அதைச் செய்வார். அது இப்போது அசைவாடிக் கொண்டும், வெளிப்பட்டுக் கொண்டும் இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகையால், என் இருதயம் பற்றி எரிகிறது.

82 நான் அமெரிக்கா முழுவதற்கும் பேசவில்லை என்பதை உணர்கிறேன் என்று நான் கூறியுள்ளேன், ஆனால் அமெரிக்கர்கள் என்று நாம் அழைப்பவர்களுக்கே பேசுகிறேன். உண்மையான அமெரிக்கர் இந்தியர் (செவ்விந்தியர்) தான், தேவன் இந்த நிலத்தை அவருக்குக் கொடுத்தார், நாம் அதை அவரிடமிருந்து பறித்துக்கொண்டோம். ஆனால் நாம் நம்மை அமெரிக்கர்கள் என்று அழைத்துக் கொள்கிறோம்.

83 ஆனால் அமெரிக்காவில் எழுப்பு தலுக்கான மகத்தான அழைப்பு அமெரிக்க மக்களால் முழுமையாக நிராகரிக்கப்பட்டது என்று நான் நம்புகிறேன், வார்த்தையை அவர்களால் கிரகிக்கவே முடியவில்லை. இந்த நாட்டை இரண்டாவது ஏதேன் தோட்டமாக மாற்றுவதற்குப் போதுமான சுவிசேஷம்

வார்த்தை வடிவில் அமெரிக்கா முழுவதும் பிரசங்கிக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் அவர்கள் அதை நிராகரிக்கிறார்கள்.

84 பில்லி கிரஹாம், ஜாக் ஷூலர் போன்ற சிறந்த சுவிசேஷகர்கள் மற்றும் ஓரல் ராபர்ட்ஸ் போன்ற பல பெரிய மனிதர்கள் நாடு முழுவதும் சென்று சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித் தார்கள், தேவன் கிரியை செய்தார், பரிசுத்த ஆவியானவர் மக்கள் மீது அசைவாடினார், மேலும் அவர்கள் கிறிஸ்துவை தங்கள் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்வதாகக் கூறுகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் முதலில் இருந்ததைப் போலவே மீண்டும் உலகத்தின் சேற்றிற்கே திரும்பச் செல்கிறார்கள்.

85 அறிவுபூர்வமான விசுவாசம் (intellectual faith) என்ற ஒன்று இருக்கிறது. சில வாரங்களுக்கு முன்பு சிகாகோ வானொலியில் நான் ஒன்றைப் படித்தேன், அது என் இருதயத்தைச் சிலிர்த்த வைத்தது. உங்களுக்குத் தெரியும், "மனுஷன் தன் இருதயத்தில் நினைக்கிறபடியே..." என்று தேவன் சொன்னது பற்றி, வேதம் சொல்கிறது, "இருதயத் திலிருந்து..." ஒரு விஞ்ஞானி கூறினார், தேவன்

எல்லாவற்றையும் குழப்பிவிட்டார், இருதயத்தில் சிந்திப்பதற்கு எந்த மனத் திறன்களும் (mental faculties) இல்லை என்றும், அவன் தன் மனதைக் கொண்டே சிந்திக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார். அவனது மனம் மட்டுமே அவனால் சிந்திக்க முடிந்த ஒரே விஷயமாக இருந்தது, அதுதான் அவனது இருதயம், அவனது மனதைக் கொண்டு, ஆனால் தேவன் ஒரு தவறு செய்துவிட்டார் (என்று அவர் சொன்னார்).

86 அவர் இருதயம் என்று சொன்னபோது, அவர் இருதயத்தையே குறித்தார்.

87 மேலும் சில வாரங்களுக்கு முன்பு மருத்துவ அறிவியல், மனித இருதயத்தின் மையத்தில் இரத்த அணுக்களோ அல்லது வேறு எதுவுமோ இல்லாத ஒரு மிகச்சிறிய இடத்தைக் கண்டுபிடித்தது, மேலும் அது ஆத்துமா தங்கும் இடம் என்று அவர்கள் உரிமை கோருகிறார்கள், விலங்குகளுக்கு அது இல்லை. எனவே எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தேவன் சொன்னது சரி, மனிதன் தன் இருதயத்தினால் சிந்திக்கிறான்.

88 இப்போது, வார்த்தையைக் கேட்பதன் மூலமும், அதை உங்கள் மனதில் கிரகித்துக் கொள்வதன் மூலமும், அந்த அடிப்படையில் அதை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலமும் நீங்கள் ஒரு அறிவுபூர்வமான விசுவாசத்தைக் கொண்டிருக்கலாம், அது அறிவுபூர்வமான விசுவாசம். ஆனால் யோவான் 5:24-ல் இயேசு பேசிய விசுவாசம், "என் வசனத்தைக் கேட்டு, என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு," என்பது அறிவுபூர்வமான விசுவாசத்திலிருந்து வருவதல்ல, அது "மனுஷன் தன் இருதயத்தில் நினைக்கிறபடியே" என்கிற மறுபடியும் பிறந்த அனுபவத்திலிருந்து வருகிறது.

89 அவன் மறுபடியும் பிறந்திருக்கிறான், அங்கிருந்து அவனது எண்ணங்கள், அவனது ஆத்துமா வெளி வருகிறது. அவனது மனதிலிருந்து அல்ல, ஆனால் அவனது ஆத்துமாவிலிருந்து, அவனது மனம் "அது தவறு" என்று சொல்லும்போது, "அது சரி" என்று அவனுக்குச் சொல்லும் ஒன்று வருகிறது. ஆமென். நீங்கள் அதைப் பெற்றுக்கொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன். எப்படியும் உங்களுக்கு அது

தெரியும். இந்த டாக்டர் என்ன சொல்கிறார், உங்கள் போதகர் என்ன சொல்கிறார் என்பது மனதின் கூற்று அல்ல, எப்படியும் உங்களுக்கு அது தெரியும், அது உங்கள் ஆத்துமாவில் உள்ளது.

90 அந்த ஆத்துமா உண்மையாகவே மறுபடியும் பிறக்கும்போது, நீங்கள் 'சோவே' (Zoe) வைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள், மனிதனுக்குள் தேவன் தம்முடைய ஜீவனையே கொண்டிருக்கிறார். என் சிந்தனைப்படி அதுதான் சுவிசேஷம்.

91 வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும்போது, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் வெவ்வேறு இடங்களுக்குச் செல்லும்போது... நான் கடைசியாக இங்கு வந்தபோது உங்களிடம் சொன்னேன் என்று நினைக்கிறேன், ஆப்பிரிக்காவில் முதல் கூட்டத்தில் எங்களுக்குப் புரவலர்கள் இருந்தார்கள், அங்கு ஒரு பிற்பகல் கூட்டத்தில் முப்பதாயிரம் பேர் மனந்திரும்பினார்கள். நான் சுவிசேஷத்தை நம்புகிறேன்.

92 பின்னர் நாங்கள் இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டபோது, இங்கிருந்து வந்து நான்

இந்தியாவுக்குப் பயணம் செய்வதாக உங்களிடம் சொன்ன பிறகு, நாங்கள் நியூயார்க்கை விட்டு வெளியேறிய பிறகு எங்கள் முதல் நிறுத்தம், போர்ச்சுகலில் உள்ள லிஸ்பனில் இருந்தது. அங்கே, எங்களுடன் ஒரு பெரிய மனிதர், திரு. வான் ப்ளம்பெர்க் (Mr. von Blomberg) ஒரு ஜெர்மானியர் இருந்தார், அவருக்கு உலகெங்கிலும் உள்ள அனைத்துப் பிரபலங்களைப் பற்றியும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

93 நான் அங்கே ஆளுநர்கள், இளவரசர்கள் மற்றும் பலரைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் ஒரு சிறிய விருந்து வைத்திருந்தார்கள், அவர்கள் முன்னிலையில் மகிமையான சுவிசேஷத்தைப் பற்றிச் சாட்சி சொல்ல எனக்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தது. போர்ச்சுகீசியர்கள் கிட்டத்தட்ட நூறு சதவீதம் கத்தோலிக்கர்கள். அவர்களில் பலர் தேவாலயத்திற்குச் செல்வதில்லை, ஆனால் அவர்கள்... அது தேசிய மதம் என்பதால், அவர்கள் போர்ச்சுகீசியர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் கத்தோலிக்கர்கள்.

94 நாம், சிலர் தாங்கள் அமெரிக்கர்கள் என்பதால் கிறிஸ்தவர்கள் என்று

நினைக்கிறார்கள். நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவர் என்பதற்கு அது அர்த்தமல்ல. உங்கள் தந்தையும் தாயும் கிறிஸ்தவர்கள் என்பதால், நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவர் என்பதற்கு எந்த அடையாளமும் இல்லை. கிறிஸ்துவின் ஆவியினால் நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்கும்போதுதான் நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவர்.

95 ஆனால் அங்கே, மலைப்பகுதியில் வெகு தொலைவில் ஒரு சிறிய பெந்தேகோஸ்தே சபையை நாங்கள் கண்டோம். ஓ, அவர்கள் கிட்டத்தட்ட எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறார்கள். அங்கே மலையின் மேல் நாங்கள் சென்றபோது ஓரிரு இரவுகள் கூட்டம் நடத்த முடிந்தது. நாங்கள் அங்கே நோயாளிகளுக்காக ஜெபிக்கக் கூடாது என்று இருந்தது, ஆனால் பில்லியும் நானும் எங்களுடன் இருந்த அனைவரையும் அனுப்பிவிட்டு, மேலே சென்று நோயாளிகளுக்காக ஜெபித்தோம். ஒரு கூட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறீர்களா? எங்களுக்கு ஒன்று இருந்தது. ஓ, என்! பசியுள்ள இருதயம், கர்த்தரை நேசிப்பவர்கள்.

96 உடனடியாகப் பீட அழைப்பு (altar call) கொடுக்கப்பட்டது, அவர்களில் நூறு சதவீதம் பேர் கத்தோலிக்க மக்களாக இருந்தனர், மேலும் எல்லாவற்றிலும், அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டார்கள், ஒரு அற்புதமான கூட்டம் நடைபெற்றது.

97 அங்கிருந்து நாங்கள் ரோமுக்குப் புறப்பட்டோம். உங்களுக்குத் தெரியும், நான் ஒரு ஐரிஷ் வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவன், எனக்கு முன்னால் இருந்த என் மக்கள் அனைவரும் கத்தோலிக்கர்கள், அதனால் நான் ரோமைப் பார்க்க விரும்பினேன்.

98 சரி, எனக்கு எந்தப் பகையும் இல்லை, இன்று கத்தோலிக்க மக்கள் இங்கே இருந்தால்: என் கத்தோலிக்க நண்பர்களே, புராட்டஸ் டன்ட்டுகளுக்கு எதிராக இருப்பதை விட உங்கள் மீது எனக்கு எந்த எதிர்ப்பும் இல்லை. நான் என்னை ஒரு கத்தோலிக்கன் என்றோ, அல்லது ஒரு புராட்டஸ்டன்ட் என்றோ அழைக்கவில்லை, நான் என்னை வேதாகமத்தை விசுவாசிக்கிறவன் என்று அழைத்துக் கொள்கிறேன், நான் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை ஆராதிக்கிறேன்.

99 ஏன் என்பது இங்கே: கத்தோலிக்கர் சொல்கிறார், "இந்த வார்த்தை தேவ ஆவியால் அருளப்பட்டது, இவை அனைத்தும், ஆனால் சபை வார்த்தைக்கு மேலானது." அது தவறு.

100 புராட்டஸ்டன்ட் சொல்கிறார், "இது தேவ ஆவியால் அருளப்பட்டது, இதில் எதை தேவ ஆவியால் அருளப்பட்டது என்று நான் நம்புகிறேனோ அதுவரைக்கும். மாற்கு 16 தேவ ஆவியால் அருளப்படவில்லை, மற்ற சிறிய இடங்கள் தேவ ஆவியால் அருளப்படவில்லை." இந்தப் பகுதியை மட்டும் தேர்ந்தெடுப்பது, தங்கள் இறையியல் எதைச் சொல்ல அனுமதிக்கிறதோ அதை மட்டும் தேவ ஆவியால் அருளப்பட்டது என்று சொல்வது.

101 என்னைப் பொறுத்தவரை, இதில் உள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையும் தேவ ஆவியால் அருளப்பட்டது, கிறிஸ்தவனுக்கான ஒரே அஸ்திபாரம் இதுவே என்று நான் நம்புகிறேன். தேவனுடைய வார்த்தை! அதை என்னால் வெளிப்படுத்த முடியாமல் போகலாம், அதிலிருக்கும் பல காரியங்களைச் செய்வதற்கு என் விசுவாசம் மிகவும் பலவீனமாக இருக்கலாம், ஆனால் நான் இங்கே நிற்பது

எவ்வளவு நிச்சயமோ, அதுவும் அவ்வளவு நிச்சயம், இன்னும் அதிகமாகவும் கூட, அது தேவனுடைய தவறாத, நித்தியமான, எப்போதும் இருக்கிற வார்த்தையாகும். வெளிப்படையாகச் சொன்னால், உள்ளே இருப்பது தேவன் தாமே, வார்த்தை வடிவில் ஜீவிக்கிறார்.

102 அது அற்புதமானது அல்லவா? மக்களே, அதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். தேவன், தாமே, வார்த்தை வடிவில். ஏன், சகோதரரே, கத்தோலிக்கர்கள், புராட்டஸ்டன்ட்டுகளின் அனைத்து ஆலோசனைக் குழுக்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்தாலும், நான் இதைத்தான் எடுத்துக்கொள்வேன். இது தேவனுடைய வார்த்தை, ஆகவே இது எனக்கு தேவன். அவர் ஆதியிலே வார்த்தையாய் இருந்தார், இப்போதும் அவர் வார்த்தையாகவே இருக்கிறார்.

103 இப்போது, அங்கே நாங்கள் வாடிகன் நகரத்தைப் பார்க்க விரும்பினோம், நான் கேள்விப்பட்ட சில விஷயங்களை உண்மையிலேயே பார்க்க விரும்பினேன், போப் உண்மையாகவே மூன்று அடுக்கு கிரீடத்தை அணிந்திருக்கிறாரா, மற்றும் அது போன்ற

வைகள் உண்மையானவையா என்று. வாடிகன் நகரம் முழுவதிலும், புனிததுறவி பேதுருவின் (Saint Peter's) ஆலயம் வரைக்கும், மற்றும் அது போன்ற இடங்களுக்கு நாங்கள் சென்றோம்.

104 பேதுரு அங்கே அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்று அவர்கள் சொன்னபோது நான் சற்றே சோர்வடைந்தேன், நான் அதை நம்பவில்லை, எனவே அதைக் குறித்து எங்களுக்குச் சிறிய விவாதம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, எனவே நான் கீழே சென்று, சாண்ட் ஏஞ்சலோ (Sant'Angelo) சுரங்கக் கல்லறைக்குச் சென்றேன், அங்கே சென்று ஆரம்பக்காலப் பரிசுத்தவான்களின் படங்கள் மற்றும் வேலைப்பாடுகள் அனைத்தையும் பார்த்தேன், பூமிக்குக் கீழே, பூமிக்கு அடியிலே ஒரு கல்லறைத் தோட்டம் போல இருந்தது, சிறிய குழந்தைகளை அந்த மூலைகளில் அடக்கம் செய்திருப்பதை உங்களால் பார்க்க முடிந்தது. ஆராதனை செய்வதற்கு மறைந்திருந்தார்கள். எனவே, சரி, தேவன் அதைக் குறித்துச் சில வார்த்தைகளை

வைத்திருக்கக்கூடும். அது ஒரு விஷயம் என்று நீங்கள் நம்ப விரும்புகிறீர்கள், நான் அது வேறு விஷயம் என்று நம்புகிறேன்.

105 "இங்கேதான் மத்தேயு அடக்கம் செய்யப்பட்டார்" என்று சொன்னார்கள்.

106 நான் சொன்னேன், "நீங்கள் அங்கே வைத்திருக்கும் அவருடைய கல்லறையைப் பார்த்தால், அது ஒன்றும் அப்படித் தெரியவில்லை." சரி, அது போலவே இன்னும் பல.

107 நாங்கள் அங்கிருந்து வெளியே வந்தோம், பின்னர் பவுலின் தலை வெட்டப்பட்ட இடத்தைப் பார்க்கக் கீழே சென்றோம், நான் உள்ளே சென்றேன், ஒரு பழைய, குளிர்ந்த, இருண்ட சிறைச்சாலை, பரிசுத்த ஆவியின் ஏவுதலினாலே இந்த அற்புதமான நிருபங்களை அவர் எழுதிய இடத்தில் ஒரு சிறிய பழைய கல் இருந்தது. அங்கேதான் அவர்கள் அவர் தலையை வெட்டி, ஜன்னலுக்கு வெளியே எறிந்தார்கள், அதனால் அவர் சாக்கடையில் அடித்துச் செல்லப்படுவார் என்று.

108 நான் நினைத்தேன், "தேவனே, என் வேதாகமம் எனக்கு மிக அதிகமாகப் பொருள் படுகிறது." அவர் இந்த நிருபங்களை எழுதத் தேவ ஆவியால் ஏவப்பட்டார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

109 அடுத்து எல்லா நேரமும் அந்தப் பெரிய திருப்பலி (mass) நடைபெறும் ஒரு பெரிய சபையை எனக்குக் காட்ட அவர்கள் விரும்பினார்கள். நான் அங்கே கீழே சென்றேன், அவர்கள் ஒரு உயர்தர திருப்பலி அல்லது ஏதோ ஒரு வகையான திருப்பலியை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் பெண்மணி என்னை உள்ளே அழைத்துச் சென்று, அந்த இடத்திற்குக் கீழே அழைத்துச் சென்றார், அங்கே அவர்கள் கல்லறைத் தோட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் அனைத்துத் துறவிகளையும் (monks) அங்கே அடக்கம் செய்தார்கள், எலும்புகளிலிருந்து மாம்சம் நீங்கும் வரை, பின்னர் அவர்கள் அந்த எலும்புகளை எடுத்து அவற்றால் கட்டிடத்தைக் கட்டுகிறார்கள், சிறிய கைவிரல் எலும்புகள் மற்றும் பிறவற்றால் மின்விளக்குத் தாங்கிகளைச் செய்கிறார்கள், மனித எலும்புகளிலிருந்து

செய்யப்பட்ட மின்விளக்குத் தாங்கிகள் கீழே தொங்குகின்றன. இன்னும் சில குழந்தைகளின் கல்லறைகள், பின்னர் அவர்கள் தங்கள் எலும்புகளை எடுத்து, சபைக்கு அடியில் ஒரு கல்லறைத் தோட்டம் போலச் செய்கிறார்கள்.

110 இப்போது, அங்கே நின்று கொண்டிருந்தபோது எனக்குள் ஏதோ ஒன்று தோன்றியது. அந்தத் துறவிகளின் மண்டை ஓடுகள் இருந்த அந்த மூலைகளில் நான் யோசித்தேன். உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து அங்குச் செல்லும் பயணிகள், அந்த மண்டை ஓடுகளில் ஓட்டைகள் விழும் அளவுக்கு அவற்றைத் தேய்த்திருக்கிறார்கள். மற்றவை அரிக்கப்பட்டு, கறுப்பு நிறத்தில், அடர் பழுப்பு, கருப்பு நிறத்தில் இருந்த இடத்தில், இவை வெள்ளையாக இருந்தன, இறந்த மனிதர்களின் மண்டை ஓடுகளிலிருந்து ஆசீர்வாதத்தைப் பெற அவர்கள் அவற்றைத் தேய்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் நினைத்தேன், "மக்கள் எவ்வளவு மூடநம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்க முடியும்!"

111 அங்கே நான் ரசித்த ஒரு விஷயம் இருந்தது, பின்பக்கத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த

ஒரு சிறிய பலகை, அதில், "நினைவிருக்கட்டும் பயணியே, நீங்கள் இப்போது இருப்பதைப் போல ஒரு காலத்தில் நாங்களும் இருந்தோம், நாங்கள் இப்போது இருப்பதைப் போல ஒரு நாள் நீங்களும் இருப்பீர்கள்" என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. அது உங்களுக்குச் சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்றைக் கொடுக்கிறது.

112 மறுநாள், பரோன் வான் ப்ளம்பெர்க் ஒரு... நான் போப்பைச் சந்திப்பதற்காக ஒரு நேர்காணல் இருந்தது, எனவே நான் ரோம் நகரத்தின் போப்பைச் சந்திக்கப் பரோன் ஏற்பாடு செய்திருந்தார், அவர் அதைச் செய்வதாகச் சொன்னார், என்னைச் சந்திக்க விரும்பினார்.

113 நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று பரோன் வான் ப்ளம்பெர்க்கிடம் கேட்டேன். ராஜாக்களைச் சந்திப்பது எப்படி என்று எனக்குத் தெரியும்... என்கிப்திலும், இன்னும் பல இடங்களிலும் நாங்கள் சில ராஜாக்களைச் சந்தித்திருக்கிறோம், அவர்கள் உங்களை எப்படி உடை அணியச் செய்கிறார்கள் என்று, எனவே நான் போப்பைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. நான் அவருடைய விரலில் உள்ள மோதிரத்தை

முத்தமிட வேண்டும் என்றும், அவரை "பிதா" (father) என்று அழைக்க வேண்டும் என்றும் அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள்.

114 ஒரு மனிதனுக்கு, அவர் மருத்துவராகவோ அல்லது யாராக இருந்தாலும் அவருக்குரிய அங்கீகாரத்தை நான் கொடுப்பேன், ஆனால் ஒரு மனிதனை வழிபடுவது, அது வேறு விஷயம், நான் அதைச் செய்வதில்லை. நான் சொன்னேன், "நான் அவரைப் பார்க்க மாட்டேன்." புரிகிறதா? ஒரு மனிதனுக்கு எந்த விதமான வழிபாட்டையும் செய்ய நான் விரும்பவில்லை, வழிபாடு தேவனுக்கே உரியது, அவருக்கு மட்டுமே. இப்போது அது அவர்கள் செய்யும் முறை, அது கத்தோலிக்க முறை, அது அவர்களின் விசுவாசம், அவ்வளவுதான்... அது அவர்களைப் பொறுத்தது. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை, அது சற்றே மாறுபட்டது. வேதாகமம் சொல்கிறது, "எந்த மனிதனையும் பிதா என்று அழைக்காதீர்கள்." அவ்வளவுதான். எனவே என்னால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை, என் மனசாட்சி அதைச் செய்ய என்னை

அனுமதிக்கவில்லை, பரிசுத்த ஆவியானவர் அதைச் செய்ய எனக்குத் தடைவிதித்தார்.

115 எனவே வாடிகன் நகரத்தின் நிழல்களுக்குக் கீழே, மூலையில் வெகு தொலைவில் ஒரு சிறிய பெந்தேகோஸ்தே மிஷனை நான் கண்டுபிடித்தேன், நாங்கள் அங்கே கீழே சென்று சுமார் மூன்று இரவுகள் ஒரு பெரிய சுகமளிக்கும் பிரச்சாரத்தை நடத்தினோம், தேவன் பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கும்படிச் செய்தார். அங்கே நகரத்தில் சால்வேஷன் ஆர்மி (Salvation Army) மக்களைத் திரும்ப ஓடச் செய்ய வேண்டியிருந்தது, மக்கள் இரவு நேரத்தில் தெருக்களில் மேலும் கீழும் நின்று கொண்டு, அலறிக்கொண்டும், ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டும், தேவனைத் துதித்துக்கொண்டும் இருந்தார்கள், அதனால் நான் அவர்களை விட்டுச் செல்ல வேண்டியிருந்தது.

116 எனவே நாங்கள் அங்கிருந்து கெய்ரோ வரைக்கும், மேலே சென்று, பின்னர் அரேபியாவுக்குள், அரேபியாவிலிருந்து பாம்பேக்குச் (Bombay) சென்றோம். அங்கே ஊழியர்கள் மற்றும் பலரால், பெரிய

பிரதிநிதிகள் குழுவால் வரவேற்கப்பட்டோம், உங்கள் கழுத்தைச் சுற்றிலும் போடுவதற்குப் பல மாலைகளை அவர்கள் வைத்திருந்தார்கள், அங்கே மேலே அவர்களுடைய பெரிய நீச்சல் குளம் இருந்த இடத்தில், அவர்கள் அனைத்தையும் தூக்கி எறிந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொருவரும் அதை அணிந்து கொண்டு அதைக் கழற்றிவிட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். பூமாலைகள், அப்படித்தான் அவர்கள் அழைத்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

117 பின்னர் அவர்கள்... நாங்கள் தாஜ் மஹால் ஹோட்டலுக்குச் சென்றோம், கூட்டத்திற்காக ஒரு அறையை வாடகைக்கு எடுத்தோம். எனக்கு முன்னதாக ஒரு பெண்மணி அங்கே சென்றிருந்தார், சுமார் ஆறு அல்லது எட்டு மாதங்கள், அல்லது ஒருவேளைச் சற்று அதிகமாக இருக்கலாம், ஒரு சுகமளிக்கும் பிரச்சாரத்தை நடத்தியிருந்தார், அது ஒரு சிறிய பிரச்சனையை ஏற்படுத்தியது. காணிக்கை எடுப்பதைப் பற்றிச் சுகோதரர் எங்களிடம் ஏதோ சொன்னார், அவர் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களிடமிருந்து எடுக்க

முயன்றார், அல்லது அது போன்ற ஏதோ ஒன்று, அது ஒரு சிறிய சலசலப்பைத் தொடங்கியது, அவர்கள் கலகம் செய்தார்கள், இரண்டு பேர் அவளைக் கொல்ல முயன்றார்கள். எனவே அவர்கள் என்னை அங்கே வெளிப்புறங்களில் கூட்டங்களை நடத்த அனுமதிக்கவில்லை.

118 அங்கே நான்... நகரத்தின் மேயர் வந்தார், எனக்கு ஒரு நேர்காணல் இருந்தது, திரு. நேரு மற்றும் ஜனாதிபதி, அவர் புது டெல்லியில் இருந்தார், நானூற்று எழுபது மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்களின் ஜனாதிபதி. அங்கே கீழே வந்தபோது, நகரத்தின் மேயர்... என்னால் அவர் பெயரைச் சொல்ல முடியவில்லை, அவருடைய படம் என் சட்டைப் பையில் இருக்கிறது, அவருடைய அட்டை.

119 இந்தியாவில், நீங்கள் இந்தியாவிற்குச் செல்லும்போது எதையும் நம்புவதற்குத் தயாராக இருங்கள், ஏறக்குறைய. என் வாழ்நாளில் அப்படிப்பட்ட ஒரு குழப்பத்தை நான் பார்த்ததில்லை. எனவே நான் திறந்தவெளியில் இருக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் என்னிடம்

சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தச் சகோதரி பிரச்சனையை ஏற்படுத்தியதால் நாங்கள் நிற்க வேண்டியிருந்தது.

120 நாங்கள் ஒரு சபையைக் கொண்டிருப்போம், அது ஒரு சபையில் நடத்தப்பட வேண்டும், ஏனென்றால் அவர்களால் அங்கே வெளியே பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியவில்லை, ஆனால் அது ஒரு சபையில் இருந்தால் அவர்கள் கொடுப்பார்கள், அதை நிர்வகிப்பார்கள். சுகமளிக்கும் ஆராதனைகளுக்காக, கூட்டத்திற்காக நகரத்தில் ஐந்து இலட்சம் பேர் அங்கே வந்திருந்தார்கள் என்று மேயரே என்னிடம் சொன்னார். பாம்பே தெருக்களில் அது எப்படி இருக்கும் என்று உங்களால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும்.

121 அங்கே அவர்கள் மிகப் பெரிய சபையை வைத்திருந்தார்கள், எனக்குத் தெரியவில்லை, அது ஒரு வகையான எபிஸ்கோப்பல் சபை என்று நினைக்கிறேன், இந்தக் கலையரங்கத்தை விட இரண்டு மடங்கு பெரியது, அதன் முன்புறம் சுமார் அரை ஏக்கர் பரப்பளவில் ஒரு பெரிய முற்றம் இருந்தது, அங்கே மைக்ரோஃபோன்கள் இருந்தன. மக்கள்

பல தெருக்கள் வரை நிரம்பியிருந்தார்கள், நான் நோயாளிகளுக்காக ஜெபிக்கப் போகிற இடத்திற்கு ஒரு காரில் வருவதற்காக, ரோந்து வாகனங்கள் வாக்கி-டாக்கிகளுடன் வந்து வழி ஏற்படுத்த முயற்சி செய்தன. உங்கள் வாழ்நாளில் நீங்கள் இப்படிப்பட்ட ஒன்றைப் பார்த்திருக்க மாட்டீர்கள். மக்கள் விறகுக் கட்டைகளைப் போல ஒருவர் மீது ஒருவர் குவிந்து இருந்தார்கள்.

122 மக்களே, அமெரிக்காவில் ஏழை மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நான் அடிக்கடி நினைத்திருக்கிறேன், ஆனால் இந்தியாவைப் பார்த்த பிறகு, அமெரிக்காவில் ஒரு ஏழை குடும்பம் கூட இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த பிற்பகல் நீங்கள் தெருவில் நடந்து செல்லும்போது, ஒரு மனிதன் குப்பைத் தொட்டியிலிருந்து தனது உணவை எடுத்துச் சாப்பிடுவதைப் பார்த்தால், அவன் ஏழை அல்ல, அது ஒரு மனநிலையாகவோ அல்லது அவனது விருப்பமாகவோ இருக்கிறது. நமக்கு இங்கே தொண்டு நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன, அவனுக்கு உதவக்கூடிய தொண்டு அமைப்புகள் உள்ளன, முதியோர்

இல்லங்கள் இருக்கின்றன, அவனுக்கு உதவக்கூடிய அனைத்தும் இங்கே நம்மிடம் உள்ளன. அந்த மனிதனுக்கு உதவுவதற்குத் தேவையான அனைத்தும் இருக்கிறது. அவன் மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவனாக இருக்கிறான் அல்லது அதைச் செய்ய விரும்புகிறான், அது அவனுடைய விருப்பம்.

123 இப்போது, ஆனால் இந்தியாவில் ஒரு மனிதனைப் பார்க்கும்போது, அவனுக்கு உதவ எதுவுமே இல்லை. இப்போது, நாம் நிவாரணங்களை எங்கே அனுப்ப வேண்டும், அது போன்றவைகளைச் சொல்ல நான் இங்கு வரவில்லை, ஆனால் நாம் அனுப்புகிற இடங்களை விட மிகச் சிறந்த வழிகளில் அதை அனுப்ப முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால், நான் அதைச் சொல்கிறேன், நான் நிறைய சொல்ல முடியும், ஆனால் நான் சொல்லப்போவதில்லை. எப்படியிருந்தாலும், என் இருதயத்தில் அதைப் பற்றிய கருத்துக்களும் எண்ணங்களும் எனக்கு இருக்கின்றன.

124 ஆனால் அங்கே மனிதர்கள் பார்க்கக்கூடிய மிகவும் பரிதாபகரமான

காட்சிகளில் அதுவும் ஒன்றாகும். நான் தென்னாப்பிரிக்காவைப் பார்த்தபோது, அங்கே கருப்பின மக்கள் சிறிய குடிசைகளில் வாழ்வதையும், தங்கள் வாழ்நாளில் ஒருபோதும் குளிக்காத, வலது கை இடது கை தெரியாத அந்த ஏழை எளியவர்களைப் பார்த்தபோது, அது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது என்று நினைத்தேன். ஆனால் இந்தியாவைப் பார்த்தபோது நான் அதை மறந்துவிட்டேன், தெருக்களில் தொழுநோயாளிகள், கைகள் துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் இருப்பவர்கள், சிறிய குழந்தைகள் கால் விரல்கள் வீங்கிய நிலையில் அந்த வரிசையில் நிற்பதை, தெருவில் உள்ள சிறிய தாய்மார்கள் தங்கள் பரிதாபகரமான குழந்தைகளுடன், அவர்களின் தாடைகள் உள்வாங்கிப் போயிருந்தன, மற்றும் அவர்களின் சிறிய கைகள், அவ்வளவு அகலமாக இல்லை, உணவிற்காக நீட்டிக்கொண்டும், அலறிக் கொண்டும், அழுது கொண்டும், செத்துக் கொண்டும் இருப்பதைப் பார்த்தேன். நாமோ உணவைக் குப்பைத் தொட்டியில் கொட்டுகிறோம்.

125 கேளுங்கள், நான் உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், இது ஒரு கூடுதல் தகவல், அதாவது, கடைசி நாட்களில் புறஜாதிகள் விழித்துக்கொள்வார்கள் என்று வேதாகமம் சொன்னது, அவர்களும் அதைச் செய்கிறார்கள். அமெரிக்கர்கள் அங்கே கப்பலிலிருந்து இறங்குவதையும், அந்த ஏழை மக்களுக்கு முன்பாக அவர்கள் நடந்துகொண்ட விதத்தையும் பார்த்தபோது, அது எனக்கு வெட்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

126 ஒரு பெரிய காலோடு, அதை அப்படியே இழுத்துக்கொண்டு, விறைப்பான உடை அணிந்த ஓரிரு அமெரிக்கத் தம்பதியினருக்கு உதவ முயற்சிக்கும் ஒரு சிறுவன் நடந்து வருகிறான், அவர்களோ தங்கள் கைகளை இப்படி வைத்துக்கொண்டு, அந்த ஏழைச் சிறுவனை விட்டு விலகிச் சென்றார்கள். தேவன் இரக்கமாயிருப்பாராக! இது இரக்கமற்ற செயல்! நாம் அமெரிக்கர்கள் என்பதால் நம்மை நாமே கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைத்துக் கொள்கிறோம்.

127 கேளுங்கள், நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், அந்த மனிதன் அங்கே

உட்கார்ந்திருக்கிறான், அவனது இடத்தில் சில அரிசித் தாள்களோ அல்லது ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது. அந்த வயதானவர் அங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார்... நான் இந்தியாவில் இருந்தபோது ஒரு ஜோடி காலணிகளைக் கூடப் பார்க்கவில்லை, ஒரு நபர் கூட முழுமையாக உடை அணிந்திருப்பதைப் பார்க்கவில்லை, இடுப்புத் துணியைத் (கோவணத்தைத்) தவிர வேறொன்றும் இல்லை. அந்த ஆண்களின் சிறிய கால்களும் கைகளும் அவ்வளவு மெலிதாக இருந்தன, அவ்வளவுதான், அவர்களின் மிகச்சிறிய கால்கள், காலணிகள் இல்லை, தெருவில் வருகிறார்கள், நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கிருந்தாலும் அவர்கள் அங்கே இருந்தார்கள், நான் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதுபோலத் தெருக்களில் நடந்து, பட்டினியால் வாடும் குரங்கு ஒன்று அவன் பின்னால் தொங்கிக்கொண்டு, நடந்து வருகிறான். அவன் நேராக நடந்து வந்து தெருவில் விழுந்து அங்கேயே கிடக்கிறான், அவனுக்கு இருக்கும் வீடு அவ்வளவுதான்.

128 அவனுக்குச் சொந்தமாக எதுவும் இல்லை. அவனுக்கு உணவளிக்க யாரும்

இல்லை. அவனால் எழுந்திருக்க முடிந்தால், அவன் எழுந்திருப்பான், இல்லையென்றால், அவன் அங்கேயே இறந்துவிடுவான். அவர்கள் இரவு நேரத்தில் வந்து, அவனைத் தூக்கி, ஒரு வண்டியில் ஏற்றி, ஒரு பெரிய எரியூட்டும் இடத்திலுள்ள (crematorium) பெரிய சூளைக்குக் கொண்டு சென்று, அவனை உள்ளே தூக்கி எறிந்து எரித்துவிடுவார்கள். சிறிய...

129 ஓ, அது பரிதாபகரமானது, அவர்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களுக்கு ஒருமுறை அவ்வளவு உணவை மட்டுமே சாப்பிடுகிறார்கள், அது தேங்காய் ஓட்டிலிருந்து அழுகியதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது எதுவாக இருந்தாலும் சரி, அவனால் வாழ முடியும். இப்போது அது எப்படி இருக்கும் என்று நீங்கள் கற்பனை செய்து பார்க்கலாம். அவர்களிடம் இயற்கை வளங்கள் உள்ளன, ஆனால் தங்களிடம் இருப்பதை மேம்படுத்துவதற்கான மனநிலை அவர்களிடம் இல்லை.

130 அந்த முதியவர் அந்தச் சிறிய இடத்திலே உட்கார்ந்திருக்கிறார், அங்கே ஒரு சேற்றுக்குழி இருக்கிறது, அவருடைய மனைவி அந்தச் சேற்றுக்குழியில் துவைத்துக்

கொண்டிருக்கிறார். அவர் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் வேண்டுமென்றால், அவர் அந்தச் சேற்றுக்குழியிலிருந்தே குடிக்கிறார், அவர் சமைக்க வேண்டுமென்றால், தன் மனைவி துவைத்த அதே இடத்திலிருந்து எடுத்து, சமைக்கப் பயன்படுத்துகிறார், ஏனென்றால் அவரிடம் வேறு எதுவும் இல்லை. அவர், அவருடைய கொள்ளுத் தாத்தா வறுமையிலும் அறியாமையிலும் இருந்து, பட்டினியால் இறந்தார், அவருடைய தாத்தாவும் அதையே செய்தார், அவருடைய அப்பாவும் அதையே செய்தார், இங்கே அவரும் அதையே செய்கிறார், இதோ அவருடைய பிள்ளைகளும் அதையே செய்கிறார்கள்.

131 பின்னர் இந்த உலகின் பெரிய மனிதர்கள் கடந்து செல்கிறார்கள், பெரிய, நீல நிறக் காடிலாக் கார்கள், சிறந்த ஆடைகள் மற்றும் செல்வந்தர்கள், ஆனாலும் அவர்கள் நம்மிடம் சமாதானத்தைச் சொல்கிறார்கள். நாமெல்லாரும் ஒரு மனிதனிடமிருந்தே வந்தோம், நாம் சமமானவர்கள் என்று அவர்கள் அவனிடம் சொல்கிறார்கள். என்ன நடந்தது? உலகின் மற்ற பகுதிகளைப் போலவே

அங்கேயும் என்ன நடக்கிறது? கம்யூனிசம் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறது, அதற்கு நாமே காரணம். சரி. கம்யூனிசம் ஒரு தவறான பொருளாதாரத்துடன் வருகிறது, மேலும் பொய்யான ஒன்றை வாக்களிக்கிறது.

132 "ஓ, நிச்சயமாக அது அப்படித்தான், கத்தோலிக்கர்கள் போன்றவர்கள், மற்றும் இவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று பாருங்கள்." அதைச் செய்வதில் அவர்கள் எல்லாப் பணத்தையும் வைத்திருக்கிறார்கள், அந்த ஏழைப் பிச்சைக்காரனுக்கு ஒரு ஆத்துமா இருக்கிறது, பின்னர் அவன் பிசாசின் பிடியில் சிக்கிக்கொள்கிறான். ஆனால் அவன் அவனுக்கு ஏதோ ஒன்றை வாக்களித்தான். ஏன் தெரியுமா? ஏனென்றால் நாம், நமது எல்லாப் பணத்துடனும், தவறான விஸ்கி வரி, மற்றும் பீர் வரி, மற்றும் அது போன்றவற்றுடனும் இருக்கிறோம், சபைக்கு ஏதேனும் பங்கு இருந்தால், அது அங்கே மிஷனரியை அனுப்புவதாகும். அதற்கான விலையை நாம் கொடுக்கப் போகிறோம். அவர்கள் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதை இத்துடன் நிறுத்துவது நல்லது. அது சரி, நண்பர்களே,

நாம் மிகவும் தாமதமாக விழிக்கப் போகிறோம், அவ்வளவுதான், நீங்கள் அங்கே படங்களில் இருக்கிறீர்கள்.

133 பில்லியும் நானும் பின்பக்க வழியாக நழுவிச் செல்லலாம் என்று நினைத்தோம். நான் அங்கே வெளியே பார்த்து, அந்த ஏழை எளியவர்களைக் கண்டபோது, அமெரிக்க மக்களிடம் சொன்னேன், டிக்கெட் வாங்கிய பிறகு மிஷனரி காணிக்கையில் என்னிடம் மீதமுள்ள பணத்தை வைத்து, அந்த மக்களுக்கு உணவளிப்பேன் என்று. நான் அங்கே சென்றேன், என்னிடம் மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. நான் வெளியே பார்த்து, அதைக் கண்டபோது, என் இதயம் சோர்ந்து போனது, என்னால் அதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை.

134 அவர்கள் என்னை ஹோட்டலுக்குக் கொண்டு சென்ற பிறகு, நான் ஜன்னல் அருகே சென்று வெளியே பார்த்தேன், மக்கள் பிச்சை எடுப்பதையும், அவ்வழியே செல்பவர்கள் அவர்களுக்கு ஒன்றும் கொடுக்காமல் போவதையும் பார்த்தேன். நான் கீழே சென்று, தெருவில் இறங்கி, அந்தச் சிறிய ரூபாய்களில்

ஒரு கட்டு வாங்கினேன், அவற்றை நான் கொடுக்க ஆரம்பித்தேன், பின்னர் அவர்கள் என்னை அங்கிருந்து அழைத்துச் செல்ல வேண்டியிருந்தது, ஏனென்றால் அது ஒரு பெரிய கலவரமாகிவிடும், எனவே அவர்கள் மக்களை அப்புறப்படுத்தினார்கள்.

135 பிறகு பில்லியும் நானும் சற்று வித்தியாசமாக உடை அணிந்துகொண்டு, பின்பக்கமாக வெளியேறி, மறுபுறம் வழியாகச் சுற்றிக்கொண்டு வந்தோம். அங்கே தெருவில் ஞானிகள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். கீழே சென்றோம், தெருவின் நடுவே ஒரு பெரிய சேற்றுக்குழி இருந்தது, தெருவில் ஒரு வயதான எருது இருந்தது, அதைக் கடந்து செல்லும்போது மூக்கைப் பொத்திக்கொள்ள வேண்டிய அளவுக்கு இருந்தது. அங்கே, மனிதர்கள் தங்கள் கைகளால் சாந்தைக் குழைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள், அது சாந்து என்று அழைக்கப்பட்டது, அது போன்ற பெரிய கற்களுக்கு.

136 ஏழை, சிறிய பெண்கள், பட்டினியால் வாடும் கைக்குழந்தைகளுடன், அங்கே சுவரின் ஓரமாகச் சாய்ந்து உட்கார்ந்திருந்தார்கள், அவர்களில் சிலரால் எழுந்து உட்காரக் கூட

முடியவில்லை, அவ்வளவு பலவீனமாக இருந்தார்கள். சிறிய பெண்கள், தங்கள் தலையில் சிறிய வைக்கோல் கூடையை வைத்துக்கொண்டு ஓடுகிறார்கள், அவர்கள் ஒரு பழைய கட்டிடத்தைக் கட்டிக்கொண்டிருந்த இடத்தில், அந்தச் சிறிய பெண்ணின் தலையில் சுமார் எழுபத்தைந்து பவுண்டு எடையுள்ள சுமையை நிரப்புவார்கள், அவளே அதைவிட அதிக எடை இருக்க மாட்டாள், அதை அவள் தலையில் வைத்துக்கொண்டு, சுமார் மூன்று அல்லது நான்கு மாடிப் படிகளில் ஏறிச் சென்று, அதைக் கொட்டிவிட்டு, மீண்டும் கீழே வருவாள், விடியற்காலையிலிருந்து இரவு ஒன்பது, பத்து மணி வரை பன்னிரண்டு சென்ட் கூலிக்காக அதைச் செய்வாள்.

137 அவர்களின் சிறிய உடல்கள் ஆடைகள் எதுவும் இல்லாமல், வெறும் ஒரு சிறிய இடுப்புத் துணி (கோவணம்) மட்டும் சுற்றப்பட்டிருந்தது, ஏழை, சிறிய தாய்மார்கள் அதைச் செய்கிறார்கள்... அவர்கள் எதையும் செய்வார்கள், அவர்கள் எதையும் பேசுவதற்கு நிற்க மாட்டார்கள், தங்கள் வேலை போய்விடுமோ என்ற பயத்தில் அப்படியே

நிற்பார்கள். அந்த ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு, கொஞ்சம் வாங்கி, கீழே சென்று ஓரிடத்தில் கொஞ்சம் கறியை (குழம்பை) வாங்குவார்கள், அங்கே நாற்றத்தால் உங்களால் மூக்கைப் பிடித்துக்கொள்ளக் கூட முடியாது.

138 கேளுங்கள், அவர்கள் மனிதர்கள்! நாமும் அதே பொருட்களால் தான் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறோம், அவர்கள் தரம் குறைந்தவர்கள் அல்ல, அவர்கள் பொம்மைகள் அல்ல, அவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகள், நம் நாட்டில் நாம் உட்கார்ந்து வறுத்த கோழிக்கறியைச் சாப்பிடுவதற்கு நமக்கு எவ்வளவு உரிமை இருக்கிறதோ, அதே அளவு உரிமை அவர்களுக்கும் இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு தேசமாக நாம் தவறிவிட்டோம், ஒரு கிறிஸ்தவ சபையாக நாம் அதை அவர்களுக்குக் கொண்டு செல்வதில் தவறிவிட்டோம் (மிகச் சரி).

139 இப்போது கவனியுங்கள், அங்கே நாங்கள் கீழே இறங்கித் திரும்பி வந்தபோது, நான் பில்லியிடம், "நாம் எப்படி இதைச் செய்ய முடியும்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவன், "அப்பா, எனக்குத் தெரியவில்லை" என்றான்.

140 நாங்கள் அங்கே சென்று இன்னும் அதிக ரூபாய்களை வாங்கினோம், நான் அங்கே ஜன்னலுக்குச் சென்று வெளியே பார்த்தேன், அவர்கள் சுற்றிலும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள், அந்த மக்கள் தெருக்களில் மேலும் கீழும், மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் இருந்தார்கள், எல்லோரும், பிச்சைக்காரர்கள், மற்றும் பலர்.

141 முதலாவதாக, அவர்கள் எனக்கு மதிய உணவைக் கொண்டு வந்தார்கள், ஆனால் என்னால் அதைச் சாப்பிட முடியவில்லை, வெளியே பின்னால் இருந்த அந்த ஏழை மக்களை நினைத்துப் பார்த்தபோது, என்னால் அதைச் சாப்பிட முடியவில்லை. எனவே, அவர்கள் எனக்கு ஒரு ஆரஞ்சு பழத்தையும், சில பிஸ்கட்டுகளையும் (crackers) வைத்திருந்தார்கள், நான் வெளியே சென்று பார்த்தபோது, அங்கே ஒரு பெண்மணி அழுதுகொண்டிருந்த ஒரு கைக்குழந்தையுடன் போய்க்கொண்டிருந்தார், நான் சத்தமிட்டு, அந்த ஆரஞ்சு பழத்தை அவளிடம் வீசினேன். என் நல்லகர்த்தரே, தோலோடு சேர்த்து, எவ்வளவு கடினமாக முடியுமோ அவ்வளவு கடினமாக, அந்தக் குழந்தையிடம் சென்றது.

142 அங்கே உட்கார்ந்திருந்த அந்த ஏழை, சிறிய தாய், கண்ணீர் வழிய நிமிர்ந்து பார்த்தாள், அவள் குழந்தையைத் தாலாட்டிக்கொண்டே இருந்தாள். அந்தக் குழந்தைகளின் பிஞ்சுக் கைகள் அப்படி நீட்டிக்கொண்டிருந்தன, என்னால் அதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. நான் அவர்களைப் பார்த்தேன், "ஓ, பில்லி!" என்று சொன்னேன். அவன், "அப்பா, என்னால் அதைப் பார்க்க முடியவில்லை" என்றான். நானும், "என்னாலும் முடியவில்லை" என்றேன்.

143 நான் சொன்னேன், "அந்த பிஸ்கட்டையும் அங்கே வெளியே வீசிவிடு." நான் மீண்டும் உள்ளே சென்று, "போய் எனக்கு மீண்டும் சில ரூபாய்களைக் கொண்டுவா" என்று சொன்னேன். எனவே, நான் அங்கே கீழே சென்று, வெளியே நின்றேன், நாங்கள் அவற்றை ஜன்னலுக்கு வெளியே வீசினோம்.

144 சகோதரர்களே, அது நீங்கள் பார்த்திராத மிகவும் பரிதாபகரமான காட்சியாக இருந்தது, கைகள் இல்லாமலும், கால்கள் இல்லாமலும், குச்சிகள் போல வைத்துக்கொண்டு தொழுநோயாளிகள் நகர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்,

அந்த ரூபாயைக் கூட அவர்களால் எடுக்க முடியவில்லை. பழைய, அழுக்கான தெருவில் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் தெரியுமா? அவர்கள் அதை நக்குகிறார்கள், அவர்களால் அதை மட்டும்தான் செய்ய முடியும், தங்கள் நாவினால் தெருவிலிருந்து அந்த ரூபாயை எடுத்துக்கொண்டு, அந்தச் சிறிய ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு சாப்பிடுவதற்கு ஏதாவது கிடைக்குமா என்று தங்களால் முடிந்தவரை வேகமாக ஓடுகிறார்கள்.

145 ஒரு தேசமாக நாம் சரியாகச் செயல்படுகிறோம் என்று நினைக்கிறீர்களா? அது போன்ற ஏதோ ஒன்றுக்கு நாம் கிறிஸ்தவ மக்களாக உதவக்கூடாதா? நமது கோதுமையை எரித்துவிட்டு, அதைத் தானியக் களஞ்சியத்தில் வைப்பதற்குப் பதிலாக, கோதுமை மற்றும் பொருட்களைக் கடலில் கொட்டுவதற்குப் பதிலாக, நாம் செய்திருக்கலாம். உங்கள் ஆத்துமா அதை அறுவடை செய்ய வேண்டும், உங்களுக்குத் தெரியாதா? ஆம்.

146 அது உண்மைதான். அது வலிக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும், நினைவிருக்கட்டும், உலகின் மிகப் பெரிய தேசமான இது என்

தாய்நாடு, நான் இங்கேதான் பிறந்தேன். ஆனால் சகோதரரே, கிறிஸ்தவம் என்ற கொடியின் கீழ், நாம் காரியங்களை இப்படியே போக அனுமதித்திருப்பதால் நாம் தோல்வியுற்றிருக்கிறோம்.

147 பின்னர் நாங்கள் அங்கே சென்றபோது, நான் சொன்னேன்... அன்று இரவு நாங்கள் கூட்டத்திற்குச் செல்லும்போது, உள்ளே நுழைவது கிட்டத்தட்ட முடியாத காரியமாக இருந்தது. மறுநாள், இந்தியாவின் பதினேழு விதமான மதங்களால் நான் வரவேற்கப்பட்டேன். நினைத்துப் பாருங்கள். பதினேழு விதமான மதங்கள், அவை ஒவ்வொன்றும் கிறிஸ்தவத்தை மறுக்கின்றன.

148 அவர்கள் என்னை ஜைனர்களின் (Jains) கோவிலுக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். அங்கே முகமதியர், இந்து, சீக்கியர், ஜைனர், புத்தர் எனப் பலர் இருக்கிறார்கள். ஓ, என்! அவர்களில் சிலர் சூரியனை வழிபடுபவர்கள், சிலர் பசுக்களை வழிபடுகிறார்கள்.

149 ஜைனர்கள், நான் அதை விளக்குகிறேன், ஏனென்றால் நான் அவர்களின்

மடாலயத்தில் இருந்தேன். அவர்களால் தங்கள் முடியை வெட்ட முடியாது, அவர்கள் தங்கள் விரல்களால் அதைப் பிடுங்குகிறார்கள், அவர்களால் தங்கள் தாடியை வெட்ட முடியாது, அதனால் அவர்கள் தங்கள் விரல்களால் அதைப் பிடுங்குகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வாயின் மேல் ஒரு காகிதப் பொருளை வைத்து, தங்கள் காதுகளில் மாட்டிக்கொள்ள வேண்டும், ஏனென்றால் அவர்கள் சுவாசிக்கும்போது ஒரு ஈ உள்ளே சென்றால், அது அவர்களின் இறந்த தாயாகவோ அல்லது தந்தையாகவோ இருக்கலாம் என்று பயப்படுகிறார்கள், அவர்கள் அந்த உயிரைப் பறித்துவிடுவார்கள், மறுபிறவி என்று நம்புகிறார்கள். அவர்கள் செல்லும் வழியில் முன்னால் பெருக்குவதற்கு ஒரு சிறிய பொருளை வைத்திருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் இறந்துபோய் ஒரு தெள்ளுப் பூச்சி (flea) அல்லது வேறு ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் திரும்ப வந்த தங்கள் மாமாவையோ, அத்தையையோ அல்லது ஒருவரின் தாயையோ மிதித்துவிடக்கூடும் என்று அஞ்சுகிறார்கள். அது பயங்கரமானது அல்லவா?

150 அந்த மக்கள், இயற்கையாகவே, ஆண்களாகவும் பெண்களாகவும், நம் சகோதர சகோதரிகள். நீங்கள் இறக்கும் தருவாயில் இருந்தால், உங்கள் உயிரைக் காப்பாற்ற அவர்களால் உங்களுக்கு இரத்தம் கொடுக்க முடியும். ஒரு சீனரோ, அல்லது ஒரு கருப்பினத்தவரோ, அல்லது அவர் யாராக இருந்தாலும், தேவன் ஒரே இரத்தத்தினால் எல்லா மனுஷரையும் உண்டாக்கினார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

ஆனால், ஒரு துளி மிருக இரத்தம் உங்களுக்குள் செலுத்தப்பட்டால் அது உங்களைக் கொன்றுவிடும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்த மிருக இரத்தம் மற்றொரு இனத்திற்குச் செலுத்த முடியாது. தேவன் அதை எப்படிச் செய்தார் என்று பார்க்கிறீர்களா? நாம் ஒரு மிருகத்திலிருந்து வரவில்லை, நாம் தேவனிடமிருந்து வந்தோம். தேவன் மனிதனைத் தம்முடைய சொந்த சாயலில் உண்டாக்கினார்.

151 இப்போது, அந்த மனிதர் அந்த நிலையில் அங்கே படுத்திருந்தார். நான் சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும். கவனியுங்கள், அன்று இரவு

நாங்கள் ஆராதனைக்குச் சென்றபோது, அல்லது, ஜைனர்களின் ஆராதனைக்குச் சென்றபோது, அவர்கள் எங்களை உள்ளே அழைத்துச் சென்றார்கள், நாங்கள் எங்கள் காலணிகளைக் கழற்ற வேண்டியிருந்தது, உள்ளே நடந்து சென்றோம், உட்காருவதற்கு ஒரு பெரிய தலையணை இருந்தது...

மேலும் அதன் தலைவர், தலைமைப் பூசாரி எனக்கு முன்பாக அதே... பதினேழு விதமான மதங்கள் அங்கே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டன, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் என்னை நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள், நான் நடுவில் இப்படி உட்கார்ந்து, அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

152 ஆகவே, அவர்கள் எழுந்து நின்றார்கள், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் சொன்னார், "நீங்கள், நீங்கள் அமெரிக்காவில் உங்களை கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைத்துக்கொள்கிறீர்கள், மதப்பற்றுள்ளவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறீர்கள்."

மேலும் அவர், "உங்கள் சக மனிதனைக் கொல்வதற்காக, ஏதோ ஒரு வகையான குண்டை அல்லது ஏதோ ஒன்றை உருவாக்குவதற்கு, உங்களால் முடிந்த வரை ஒவ்வொரு அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்கும் நீங்கள் நிதியளிக்கிறீர்கள்" என்று சொன்னார். அவர்... [ஒலி நாடாவில் காலி இடம்] "சில வகையான அணுகுண்டுகளால் உலகில் உள்ள எல்லாரையும் கொல்ல முயற்சிக்கிறீர்கள், பின்னர் நீங்கள் மதப்பற்றுள்ளவர்கள், கடவுளைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள், இரக்கம் நிறைந்தவர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள்." என்றார்.

153 மற்றொருவர் எழுந்தார், அவர் ஒரு முகமதியர், அவர் சொன்னார், "ஒரு கிறிஸ்தவராகிய நீங்கள்," அவர் சொன்னார், "வேதாகமம் என்று அழைக்கப்படும் உங்கள் புத்தகத்தை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள்." அவர் சொன்னார், "எங்களிடம் இங்கே கடைகளில் அவை இருக்கின்றன, எல்லாம் இருக்கிறது." அவர் சொன்னார், "நாங்கள் அவர்களிடம் வேதாகமத்தில் சில கேள்விகளைக் கேட்கிறோம்."

அவர் சொன்னார், "உதாரணமாக, உங்கள் மாற்கு 16, மற்றும் பல இடங்கள், நீங்கள் பேசுகிற இந்த இயேசுவை எங்களால் பார்க்க முடியுமா, அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்று சொன்னீர்களே, அவர் செய்வீர்கள் என்று சொன்னதை நீங்கள் போதகர்கள் செய்வதை நாங்கள் பார்த்தால், அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்பதை நாங்கள் நம்புவோம்."

ஆனால், "அந்தப் பகுதி தேவ ஆவியால் அருளப்படவில்லை என்று நீங்கள் எல்லோரும் சொல்கிறீர்கள்" என்று சொன்னார். அவர் சொன்னார், "நீங்கள் ஒரு விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்: இங்கேயுள்ள குரான் முழுவதும் தேவ ஆவியால் அருளப்பட்டது."

154 அவ்வளவுதான். நான் சும்மா உட்கார்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன், எதுவும் சொல்லவில்லை. பின்னர் நாங்கள் புறப்படப் போகும்போது, நான் சொன்னேன், "கனவான்களே, நீங்கள் என் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்வீர்களா? உங்களை ஓரிடத்தில் அமர வைக்க நாங்கள் போலீஸ் மற்றும்

பிறவற்றை ஏற்பாடு செய்தால்?" அவர்கள் வருவோம் என்று வாக்களித்தார்கள்.

155 மறுநாள் இரவு, அது என்னுடைய இரண்டாவது இரவு, அதற்கு முந்தைய இரவு ஒன்று நடந்தது, ஒரு சிறிய செவிப்புலன் அற்ற மற்றும் வாய் பேசாத பையன் குணமடைந்தான், என்னால் அதற்கு மேல் எதையும் செய்ய முடியவில்லை, ஏனென்றால் அது அவ்வளவுதான், இரண்டாவது நபருக்குப் பிறகு அவர்கள் வெறித்தனமாகிவிட்டார்கள்.

156 அடுத்த இரவு பில்லியும் நானும் கூட்டத்திற்குச் சென்றபோது, உள்ளே நுழையக் குறைந்தது ஒரு மணி நேரம் நாற்பத்தைந்து நிமிடங்களாவது ஆனது. போலீஸ் மற்றும் படையினரால் நான்கு மற்றும் ஐந்து பேர் வரிசையாக நிறுத்தப்பட்டிருந்தார்கள், ஆனால் உங்களால் அவர்களை நிறுத்த முடியாது. ஆகவே, வரிசை இந்த வழியாக மூடிக்கொண்டது, பின்னர் பின்னால் அந்த வழியாக, நாங்கள் அங்கே மேலே செல்லும் வரை அவர்கள் சிதறிப் போயிருந்தார்கள்.

157 நாங்கள் அன்று இரவு கூட்டத்திற்குச் சென்றபோது, இந்த மனிதர்கள் அனைவரும் சுற்றிலும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவர் வந்தார். ஓ, என்! நான் அதை நினைத்துப் பார்க்கும்போது!

158 சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, அவர்களால் ஜெப அட்டைகளைக் கொடுக்க முடியவில்லை, எனவே நாங்கள், "அவரைப் போகச் சொல்லுங்கள், கீழே போய், ஒரு நேரத்தில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டுவருங்கள்" என்று சொன்னோம். அவர்களை வரிசைப்படுத்த முடியவில்லை, ஏனென்றால் அங்கே, அதைச் செய்ய எந்த வழியும் இல்லை.

எனவே அவர்கள் கீழே சென்று ஒருவரை அழைத்து வருவார்கள், பில்லியையும் சில சகோதரர்களையும் கீழே அனுப்பி ஒருவரை அழைத்து வரச் சொன்னோம். நீங்கள் நினைப்பதை உங்களால் கேட்க முடியாது, ஏனென்றால் குறைந்தது இரண்டு மைல் தூரத்திற்கு, எப் பக்கமும் மக்களின் கூச்சலாகவே இருந்தது.

159 எனவே, இந்த இரவில் இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் வந்தார்கள், தரிசனம் அவர்களின் பிரச்சனை என்ன என்பதைக் காட்டியது, ஆனால் அவர்கள் குணமானார்கள் என்று அது சொல்லவில்லை. என்னால் அதைச் சொல்ல முடியவில்லை; நிச்சயமாக, அது ஒரு பிசாக.

160 இங்கே ஒரு சிறிய குழந்தை வந்தது, நான் நினைத்தேன், "நிச்சயமாக, இதுதான் அந்த நேரமாக இருக்கும்." அந்தச் சிறிய குழந்தைக்கு ஊனமுற்ற கை இருந்தது. அவன் யார், எங்கிருந்து வந்தான், அவன் என்ன செய்தான், எல்லாவற்றையும் அவனிடம் சொன்னேன். ஆனால் அவன் குணமடைவதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை, சரி நான் அவனைக் கடந்துபோக விட்டேன்.

161 பின்னர் இங்கே ஒரு மனிதர் வந்தார், அவர் குருடராக இருந்தார், அவர்கள் அவரை வழிநடத்தி வந்தார்கள். அவர் வந்து அங்கே நின்றபோது, மொழிபெயர்ப்பாளர் அவரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தார், நிச்சயமாக, என்னால் அவர்கள் மொழியைப் பேச முடியாது. முதலாவதாக அவர் (ஆண்டவர்) யார் என்பதை

அவர் அவரிடம் சொன்னார், பின்னர் அவர் ஒரு திருமணமான மனிதர் என்றும், அவருக்கு இரண்டு குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள் என்றும், அவர் சூரியனை வழிபடுபவர் என்றும் அது (தரிசனம்) சொன்னது.

162 இப்போது, அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் உட்கார்ந்து சூரியனைப் பார்க்கிறார்கள். சூரியன் உதிக்கும்போது, அது மேலே சென்று மேற்கில் மறையும் வரை அவர்கள் அதை உற்றுப் பார்க்கிறார்கள். சூரிய வழிபாட்டினால் அவர் இருபது ஆண்டுகளாக முழுமையாகக் குருடாகிப் போயிருந்தார்.

163 தரிசனம் என்ன சொன்னது என்று பார்க்க நான் அவரைக் கவனித்தேன், ஆனால் தரிசனம் மறைந்து போனவுடனே, அந்த மனிதருக்காக ஜெபம் செய்து அவரை அனுப்பிவிடுவதற்காக நான் சபையை நோக்கித் திரும்ப ஆரம்பித்தேன், இதோ தரிசனம் மீண்டும் எனக்கு முன்பாக நின்றது, அங்கே அவர் பார்வையுடன் இருந்தார். "இதோ அது வந்துவிட்டது!" என்று நான் நினைத்தேன்.

164 இப்போது, ஓ, என்! அது வெறும்... ஓ, அது எப்பேர்ப்பட்ட உணர்வு! வாதனைப்படுத்தும் ஒவ்வொரு பிசாசும் அப்போது வந்திருக்க முடியும் என்று நான் உறுதியாக நினைத்தேன், அது அவரைத் தடுத்திருக்க முடியாது, அது செய்யப்படும் என்று தேவன் சொல்லிவிட்டார்.

"இப்போது தான் நேரம்" என்று நான் நினைத்தேன். எனவே நான் அங்கிருந்த மக்களை நோக்கித் திரும்பினேன், "இயேசு கிறிஸ்து தம்முடைய ஜீவனைத் தம்முடைய சபையில் மீண்டும் வெளிப்படுத்துவதை நீங்கள் எப்போதாவது கண்டால், நீங்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என்று சொன்னீர்கள். இப்போது அதைக் குறித்து என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்று நான் கேட்டேன்.

165 அவர் செய்த அதே காரியம்தான் இதுவும். அவர் ஒருபோதும் தன்னை ஒரு சுகமளிப்பவர் என்று உரிமை கொண்டாடவில்லை, "பிதா எனக்குச் சொல்வதை, அவர் எனக்குக் காட்டுவதை மட்டுமே நான் செய்கிறேன்" என்று அவர் சொன்னார். யோவான் 5:19-ல், இயேசு ஊனமுற்றோர் பலர்

இருந்த அந்தக் குளத்தின் வழியாகச் சென்றபோது, அவர்களில் யாரையும் குணமாக்காமல், படுக்கையில் படுத்திருந்த ஒரு மனிதனிடம் சென்று, அவனைச் சுகமாக்கி விட்டுச் சென்றார் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அவரிடம் கேள்வி கேட்டபோது, "மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், பிதா எதைச் செய்யக் குமாரன் காண்கிறாரோ, அதையேயன்றி, தன்னால் சுயமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது" என்று அவர் சொன்னார்.

166 நான் சொன்னேன், "நிச்சயமாக, என்னால் யாரையும் குணமாக்க முடியாது, ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் குணமடைந்தார் என்று சொல்லும்படி தேவன் என்னிடம் சொன்னால், நான் அதைச் செய்கிறேன்." படுக்கையில் படுத்திருந்த அந்த மனிதனைக் கவனியுங்கள், இயேசு அவன் அங்கே இருப்பதை அறிந்திருந்தார், அந்த மனிதன் எங்கே இருக்கிறான் என்பதைப் பற்றி தேவன் அவருக்குச் சொல்லியிருந்தார், பாருங்கள்.

167 அவருடைய ஊழியம் நடந்து கொண்டிருந்த போது அநேகமாக ஆயிரக்கணக்

கானோர் இறந்திருக்கலாம், ஆனால் அவர் அவர்களில் மூன்று பேரை மட்டுமே மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடு எழுப்பினார், அதுவும் அவர் (பிதா) அவருக்குச் செய்யச் சொன்னதையே அவர் செய்தார். நான் சொல்வது புரிகிறதா?

168 இப்போது, "நான் உங்களிடம் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன்" என்று சொன்னேன். நாம் முடிக்க அவசரப்படுகிற இந்த நேரத்தில். நான் சொன்னேன், "நான் உங்களிடம் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன்." நான் சொன்னேன், "இந்தியாவின் மதங்களைச் சார்ந்த கனவான்களே," சகோதரர்கள் என்று சொல்ல வில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் அப்படி இல்லை, நான் சொன்னேன், "பரிசுத்த ஆவியானவர் பெயரைச் சொல்லி அழைத்து, அவர் யார் என்று சொல்லி, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு என்ன செய்தாரோ அதை அப்படியே செய்த ஒரு மனிதர் இங்கே இருக்கிறார்.

நான் அவருடைய மொழியைக் கூடப் பேச முடியாத ஒரு மனிதர் இங்கே இருக்கிறார், அவர் என்னை விட வயதானவர், நாங்கள்

பன்னிரண்டாயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால், அல்லது இன்னும் தொலைவில் பிறந்தோம்," மேலும் நான் சொன்னேன், "வெவ்வேறு தேசங்கள், வெவ்வேறு தேசிய இனங்கள், வெவ்வேறு மொழி," நான் என்ன சொன்னேன் என்று எனக்கே தெரியவில்லை, "பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர் யார், அவர் எங்கிருந்து வந்தார், அவர் என்ன செய்தார் என்று அவரிடம் சொல்லியிருக்கிறார்." நான் சொன்னேன், "உங்களை நம்ப வைப்பதற்கு அது போதுமானதாக இருக்க வேண்டும்." நான் சொன்னேன், "இப்போது, அவர் குருடராக இருக்கிறார்."

169 மேலும் நான் சொன்னேன், "இப்போது, உலக மதங்களின் கனவான்களே, உங்கள் மதத்தால் இந்த மனிதருக்கு ஏதேனும் செய்ய முடியுமா?" நான் சொன்னேன், "அவருடைய சிந்தனை முறையை மாற்றுவதைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. நீங்கள் சொல்வீர்கள், 'சரி, அவர் ஒரு சூரிய ஆராதனைக்காரர்.' அவர் உண்மையான இருதயத்துடன் குருடாகிப் போனார், தான் கடவுளை வழிபடுவதாக அவர் நம்பினார்." நான் சொன்னேன், "இப்போது,

அவர் சிருஷ்டிகரை வழிபடுவதற்குப் பதிலாகச் சிருஷ்டியை வழிபட்டார், சிருஷ்டிகரை வழிபடுவதற்குப் பதிலாகச் சிருஷ்டிப்பை." நான் சொன்னேன், "ஆனால் அவர் அதைச் செய்தார்."

170 நான் சொன்னேன், "இப்போது, நீங்கள் ஏன் அவரை ஒரு ஜைனராக மாற்ற விரும்புகிறீர்கள்? அவர் செய்வது தவறு என்று நீங்கள் சொல்வீர்கள், பின்னர் அவர் பூச்சிகளை வழிபட வேண்டும் என்று சொல்வீர்கள். நீங்கள் அவரை ஒரு பசுவை வழிபடுபவராக மாற்ற விரும்பினால் என்ன? அவர் செய்வது தவறு என்று சொல்லி, 'பசுவை வழிபடுங்கள்' என்று நீங்கள் சொல்வீர்கள். முகமதியரும் அப்படியே, புத்தரும் அப்படியே, நீங்கள் அவருடைய சிந்தனை முறையை மட்டுமே மாற்றுவீர்கள், அது ஒரு மனோதத்துவம் (psychology)."

171 நான் சொன்னேன், "எங்களுக்கு அமெரிக்காவிலும் அதே விஷயம் இருக்கிறது, எங்களிடம் வெவ்வேறு கடவுள்கள் இல்லை என்பது மட்டுமே வித்தியாசம், ஆனால் ஒரு மனிதன் பாப்டிஸ்ட்டை மெத்தடிஸ்டாக மாற்ற விரும்புகிறான், ஒரு பாப்டிஸ்ட்டை லூத்தரனிலிருந்து பிரஸ்பிடீரியனாக மாற்ற

விரும்புகிறான், பெந்தேகோஸ்தேக்காரர் ஒருவரை 'ஒன்னஸ்' (Oneness) கொள்கையிலிருந்து 'அசெம்பிளி' (Assembly) ஆக மாற்ற விரும்புகிறான், மற்றும் 'ஒன்னஸ்' (Oneness) காரர் வேறொன்றிலிருந்து வேறொன்றாக மாற்ற விரும்புகிறார்."

172 அது என்ன? மனோதத்துவம். அது சரி. தேவன் நம்மை இரட்சிக்கிறார். நிச்சயமாக. ஒரே மெய்யான ஜீவனுள்ள தேவன். தம்மைத் தொழுதுகொள்ளும்படி தேவன் மனிதனை அழைக்கிறார்.

173 நான் சொன்னேன், "எங்களுக்கு அமெரிக்காவில் அது இருக்கிறது, வேறொரு வடிவத்தில் இருக்கிறது, எங்களிடம் ஒரே தேவன் மட்டும்தான் இருக்கிறார், ஆனால் இது மெத்தடிஸ்ட் முறை என்றும், இது பெந்தேகோஸ்தே முறை என்றும், இது தேவனுடைய சபை என்றும் மக்களை நினைக்க வைக்க முயற்சிக்கும் இந்த வெவ்வேறு அமைப்புகள் எங்களிடம் நிறைய உள்ளன, இது இந்த வழி அல்லது அந்த வழி என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம்." நான் சொன்னேன், "இது வெறும் மனோதத்துவம் தான், மறுபடியும்

பிறந்த மனிதன் மறுபடியும் பிறந்திருக்கிறான், அவ்வளவுதான்."

174 நீங்கள் எந்தச் சபையைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, அவர் மறுபடியும் பிறக்கவில்லை என்றால் அவர் இழக்கப் பட்டிருக்கிறார், அது சரி, அவர் தேவனுடைய பிள்ளை அல்ல. இயேசு சொன்னார், "ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் காணமாட்டான்."

175 இப்போது, நான் சொன்னேன், "அதுதான் விஷயம். எங்களுக்கு அமெரிக்கா விலும் அதே விஷயம் இருக்கிறது, வேறொரு வடிவத்தில், அதே பிசாசுதான் அதைச் செய்கிறான், அது வேறொரு வடிவத்தில் இருக்கிறது. ஆனால்," நான் சொன்னேன், "விஷயம் என்னவென்றால்,

உங்கள் தேவன் அழியாதவர் என்று நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் சொன்னால்..." மேலும் ஆரம்பத்தில்... ஏன், அவர்களில் சிலர் ஆதாம் இங்கே வருவதற்கு முன்பே தங்கள் மதம் தொடங்கிவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். எனவே, ஓ, என், அவர்கள் எபிரெய மதத்திற்கு வெகு

தொலைவில் இருந்தார்கள், தங்கள் பக்கத்தில் எதையும் கொண்டிருந்தார்கள்.

176 மேலும் நான் சொன்னேன், "இப்போது, இது ஒரு கொள்கை (ism) இல்லை என்றால், எல்லா சிருஷ்டிப்பும் உங்கள் கடவுளிடமிருந்து வந்திருந்தால், இவர் தேவனுடைய சிருஷ்டி, நிச்சயமாக, உங்களால் இதைப் பற்றி ஏதோ செய்ய முடியும்."

ஓ, சகோதரரே, அதன் அர்த்தம் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியாது. கேளுங்கள், நான் அங்கே அப்படி யாரையும் சவால் விடுவேன் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? தேவன் அப்படிச் சொன்னாலொழிய நான் செய்ய மாட்டேன். ஆனால் தேவன் சொல்லும்போது, அது முடிந்தது. நீங்கள் இதற்கு முன்பு கூட்டங்களில் இருந்திருக்கிறீர்கள், நீங்கள் அதைப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்.

177 நான் சொன்னேன், "இப்போது, இயேசு கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரன் என்றும், தேவன் அவரை மூன்றாம் நாளில் சாட்சியாக எழுப்பினார் என்றும், அவர் உன்னதத்திற்கு ஏறினார் என்றும், 'நான் செய்யும் கிரியைகளை

நீங்களும் செய்வீர்கள். நீங்கள் உலகமெங்கும் போய், சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள். இதோ, உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனேகூட இருக்கிறேன்.

இன்னும் கொஞ்சக்காலத்திலே உலகம் என்னைக் காணாது, ஆனால் நீங்கள் என்னைக் காண்பீர்கள், ஏனெனில் நான்,' அது தனிப்பட்டப் பிரதிப்பெயர்ச்சொல் (personal pronoun), 'உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் உங்களுடனே, உங்களுக்குள்ளும் இருப்பேன்' என்று அவர் சொன்னார் என்றால் நான் உண்மையைச் சொல்கிறேன்." அது சரி. நான் சொன்னேன், "அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருந்தால், வேதாகமத்தில் அவர் செய்வேன் என்று வாக்களித்த அதே காரியத்தை அவர் நிச்சயமாக நிரூபிப்பார்."

178 நான் சொன்னேன், "இப்போது இங்கே யாரேனும் மருத்துவர் இருந்தால், அல்லது இந்த மனிதரை முதலில் பரிசோதிக்க விரும்பும் எவராவது இருந்தால் முன் வாருங்கள்."

179 நான் சொன்னேன், "ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கிறார்,

இங்கே நிற்கும் இந்த மனிதர் தனது பார்வையைப் பெற்றுக்கொள்ளப் போகிறார் என்று நான் ஒரு தரிசனத்தைக் கண்டேன் என்பதற்கு நான் சாட்சி பகருகிறேன்." நான் சொன்னேன், "இப்போது, இங்கே யாரேனும் மருத்துவர் அல்லது யாராவது இருந்தால்," நினைத்துப் பாருங்கள், ஐந்து இலட்சம் மக்கள், நான் சொன்னேன், "அல்லது இந்தியாவின் மதங்களைச் சார்ந்த கனவான்களே, உங்கள் கடவுள் வல்லமை வாய்ந்த சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளாக இருந்தால், முன் வந்து இந்த மனிதருக்காக அப்படிப்பட்ட ஒரு அற்புதத்தைச் செய்யுங்கள்."

180 எல்லோரும் அமைதியாக இருந்தார்கள். அது சரி. ஏனென்றால் அவர்கள் தரிசனங்களை நம்பவில்லை, அவர்கள் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதை நம்பவில்லை, அவர்கள் நம்புவதற்கு அவர்களிடம் எதுவும் இல்லை.

181 ஆனால் அவர்கள் அந்த மனிதரை அழைத்து வந்தார்கள். நான் சொன்னேன், "இயேசு கிறிஸ்து இன்று பிற்பகல் இங்கே நின்றுகொண்டிருக்கும் இவருக்கு அவருடைய பார்வையை அளிப்பார் என்றால்," நான்

சொன்னேன், "இப்போது நீங்கள் வரிசையில் வேறு யாரையாவது என்னிடம் அழைத்து வரலாம், நான் என்ன செய்வதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை, ஆனால் இங்கே நிற்கும் இந்த மனிதர் தனது பார்வையைப் பெற்றுக்கொள்ளப் போகிறார் என்று கிறிஸ்து சொல்லியிருக்கிறார், மேலும் இந்த அடையாளங்கள் அவர் என்னைச் சொல்லச் சொன்ன வார்த்தையைச் சொல்கின்றன."

182 நூற்றுக்கணக்கான மிஷனரிகள் அங்கே நின்று கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் சொன்னேன், "இப்போது, அந்த விஷயங்கள் அப்படி அர்த்தப்படுத்தவில்லை என்றால், அதே நிலையில் ஒரு ஊனமுற்றவராகவே போய் விடுங்கள், அதே வழியில்."

183 பாருங்கள், ஆதியிலே இருந்த அதே தேவனை, சிருஷ்டிகரையே நாம் சேவிக்கிறோம், அவர் அதை நிரூபிக்கிறார். ஆமென்.

184 பின்னர் அவர்கள் அந்த மனிதரை முன்னால் கொண்டு வந்தார்கள், தரிசனத்தில் இருந்தபடியே நான் என் கையை அவர் மீது வைத்தேன், நான் சொன்னேன், "அன்புள்ள பரம

பிதாவே, உம்முடைய வார்த்தைக்காக, உம்மை எதிர்க்கிற பதினேழு விதமான மதங்களுக்கு முன்பாக இங்கே நில்லும். இந்த ஏழை மக்கள் குருட்டுத்தனமாக வழிநடத்தப்படுகிறார்கள், மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த கர்த்தராகிய இயேசு நீர்தான் என்பது இன்று அறியப்படுவதாக. அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்றும், மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்றும், இன்றும் நம்முடன் இருக்கிறார் என்றும், அவர் செய்த அதே காரியங்களைச் செய்கிறார் என்றும் நாங்கள் உண்மையைச் சொன்னோம் என்பதை அவர்கள் அறிவார்களாக. ஆண்டவரே, உம்முடைய வேதாகமத்தில் நீர் அதை வாக்களித்திருக்கிறீர். அதை இப்போது அருளும்படி நான் உம்மிடம் கேட்கிறேன்."

185 நான் அவருடைய கண்களிலிருந்து என் கைகளை எடுத்தபோது, அவர் ஒரு அலறல் சத்தமிட்டார், அவருக்கு மைக்ரோஃபோன் தேவைப்படவில்லை, அவர் எல்லாரையும் பிடிக்க ஆரம்பித்தார், நகரத்தின் மேயரையும் கூட, அவரைக் கட்டிப்பிடித்து முத்தமிட்டார். இன்று இந்தக் கட்டிடத்தில் இருக்கும் எந்த மனிதரும் பார்க்க முடிந்த அளவுக்கு அவரால்

நன்றாகப் பார்க்க முடிந்தது. அந்த மனிதர் இந்திய ஜனாதிபதி முன்பாகச் சாட்சி சொல்லியிருக்கிறார்.

186 ஒரு நிமிடம் எல்லாம் அமைதியானது, போலீசார் அங்குமிங்கும் ஓடிக் கொண்டிருந்தார்கள், பின்னர், ஏன், அவர்கள் உங்களை மிதித்துக்கொண்டு ஓடுவார்கள்.

187 நான் அவரை அப்படியே பிடித்துக்கொள்ள முயற்சித்தேன், நான் சொன்னேன், "இப்போது..." நான் அந்த மனிதருக்காக ஜெபிப்பதற்கு முன்பே, நான் சொன்னேன், "இந்தத் தரிசனத்தின்படி, நான் சொன்னபடியே, இயேசு கிறிஸ்து அந்த மனிதருக்குப் பார்வையைத் திரும்ப அளிப்பார் என்றால், உங்களில் எத்தனை பேர் மற்ற எல்லா மதங்களையும் துறந்துவிட்டு, தன்னை இங்கே நிரூபித்துக் காட்டிய ஜீவனுள்ள தேவனை ஏற்றுக்கொள்வீர்கள்? இங்கே உங்களில் எத்தனை பேர்?"

188 அவர்கள் எல்லாருடைய கைகளும், எல்லா இடங்களிலும் உயர்த்தப்பட்டன. நான் அதைச் சொன்னபோது, "இப்போது எத்தனை

பேர் இயேசு கிறிஸ்துவைத் தனிப்பட்ட இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன். எல்லா இடங்களிலிருந்தும் ஒரு கறுப்புத் திரளைப் போல மக்கள் அலறினார்கள், ஜீவனுள்ள தேவனை நோக்கித் தங்கள் கைகளை உயர்த்தினார்கள். என்னால் உங்களுக்குச் சொல்ல முடியவில்லை, வேறு யாராலும் உங்களுக்குச் சொல்ல முடியாது, எத்தனை ஆயிரக்கணக்கானோர் கர்த்தராகிய இயேசுவைத் தங்கள் தனிப்பட்ட இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று.

189 உங்கள் பணம் எங்கே சென்றது என்பதை நீங்கள் மகிமையிலே காண்பீர்கள். நீங்கள்தான் அதைச் செய்தவர், உங்களுக்கும் அதில் ஒரு பங்கு உண்டு. அது சரி.

190 அன்று இரவு அங்கிருந்து வெளியேறும் போது, அவர்கள் என் கால்களிலிருந்து என் காலணிகளைக் கிழித்து எடுத்தார்கள், என் கோட்டைக் கிழித்தார்கள், என் சட்டைப் பைகள் கிழிக்கப்பட்டன... என்னை காருக்குள் இழுத்துச் செல்லப் போலீசார் வந்திருந்தார்கள். காரின் மேல் அவ்வளவு மக்கள் குவிந்திருந்தார்கள், காரின் மேல்பகுதியும், முன்பகுதியும்

நசுங்கிவிட்டது போலத் தோன்றியது. அவர்களால் அவர்களை நகர்த்தக் கூட முடியவில்லை, மக்கள் பின்னால் அடித்துக்கொண்டும் மோதிக் கொண்டும் இருந்தார்கள்.

191 ஓ, என்! தெருவைப் பார்க்கும்போது, அந்த ஏழை, வயதான பெண்களும் ஆண்களும் அங்கே இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், மற்றும் எல்லாம், மனிதர்களால் உங்கள் அருகில் கூட வர முடியவில்லை. மறுநாள் நாங்கள் புறப்படத் தொடங்கியபோது, தொடாமல் செல்ல எந்த வழியும் இல்லை, அதைச் சுற்றிக்கொண்டு செல்ல எந்த வழியும் இல்லை. அவர்கள் சொன்னார்கள், "கனம் பிரன்ஹாம் அவர்களே, நீங்கள் செய்யக்கூடிய மிகச் சிறந்த விஷயம் இப்போது இங்கிருந்து புறப்படுவதுதான், புது டெல்லியில் பத்து இலட்சம் மக்களைக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு திறந்தவெளி அரங்கை (amphitheater) நாங்கள் ஏற்பாடு செய்வோம்." தேவனுடைய கிருபையினால் நான் சீக்கிரமே மீண்டும் அங்கே செல்லப்போகிறேன்.

192 ஆயிரக்கணக்கானோர் கர்த்தராகிய இயேசுவிடம் வருகிறார்கள். அது என்ன? நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள்... அது எவ்வளவு

நல்லதாக இருந்தாலும், நீங்கள் அவர்களுக்கு ஒரு மில்லியன் துண்டுப் பிரசுரங்களைக் கொடுக்கலாம், அவர்கள் அதைப் படித்திருக்கிறார்கள். அது நல்லது. நீங்கள் இங்கிருந்தே அவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்திருக்கலாம், வார்த்தையை மட்டும், அது எவ்வளவு நல்லதாக இருந்தாலும், அது சரியானதுதான், அது பூரணமானது, ஆனால் அது அதைச் செய்திருக்காது. சுவிசேஷம் என்பது நிரூபிப்பதாகும், அல்லது எழுதப்பட்ட வார்த்தையை வெளிப்படுத்துவதாகும், வேதாகமம் சொல்வதையும் துண்டுப் பிரசுரம் சொல்வதையும் வெளிப்படுத்துவது, ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் ஒவ்வொரு மக்களுக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதன் மூலம் மக்களுக்கு அதைத் தெரியப்படுத்துவது, அப்போது இயேசு வருவார்.

193 இந்தக் கடைசி நாட்களில் அவர் மக்களை அழைக்கிறார் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த உலகம் இதுவரை கண்டிராத மிகப்பெரிய அசைவு இப்போது வீசிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். நான் அதை நம்புகிறேன். என் முழு

இருதயத்தோடும் அவரை நம்புகிறேன்.
நீங்களும் அப்படியே நம்புகிறீர்களா?

194 உங்கள் இருதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து, இங்கே உள்ளே ஏதோ ஒன்று நிகழ்ந்திருக்கிறது, நீங்கள் படித்து அதை நம்பியதால் மட்டுமல்ல. அது நல்லது, அதுதான் முதல் விஷயம், அது விசுவாசம். ஆனால் விசுவாசத்தினால், இங்கே உள்ளே நடக்கும் இதை நீங்கள் பெற்றுக்கொள்கிறீர்கள், நண்பரே? தேவனுடனும் எல்லா மனிதர்களுடனும் சமாதானத்தைத் தொடுகிற ஏதோ ஒன்று அதற்குள் இருக்கிறது.

195 நீங்கள் என்ன செய்திருந்தாலும் பரவாயில்லை, ஒருவேளை சத்தமிட்டிருக்கலாம், நீங்கள் ஓடியிருக்கலாம், நீங்கள் அந்நிய பாஷைகளில் பேசியிருக்கலாம், நீங்கள் இந்தக் காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் செய்திருக்கலாம், ஆனால் நான் அதைப் பற்றிப் பேசவில்லை. புரிகிறதா? நான் அதைப் பற்றிப் பேசுகிறேன் என்றால், தேவனுடனும் எல்லோருடனும் சமாதானத்தைத் தொடுகிற சமாதானம் எப்போதாவது இங்கே நிகழ்ந்திருக்கிறதா, எல்லாப் புத்திக்கும் மேலான சமாதானம்?

196 பவுல் சொன்னார், "மலைகளைப் பெயர்க்கிற விசுவாசம், வல்லமை எனக்கு இருந்தாலும்," அது போல இன்னும் பல, "எனக்கு அன்பு, தயவு இல்லாவிட்டால், ஒன்றுமில்லை. எனக்கு வல்லமை இருந்தாலும், அல்லது-அல்லது, ஏழைகளுக்கு உணவளித்தாலும், எல்லா மொழிகளையும் அறிந்திருந்தாலும், மனிதர்கள் மற்றும் தூதர்களின் பாஷைகளைப் பேசினாலும், மற்ற எல்லா காரியங்களையும் செய்தாலும், நான் ஒன்றுமில்லை."

197 இதயத்தில் சமாதானம், அதுவே சுவிசேஷம். இங்கே மேலே வார்த்தையைக் கேட்பதல்ல, ஆனால் இங்கே கீழே வல்லமையைப் பெற்றுக்கொள்வது, பாருங்கள், உங்கள் இருதயத்தில். நீங்கள் அதைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

198 ஒரு வார்த்தை ஜெபத்திற்காக நாம் ஒரு கணம் நம் தலைகளைத் தாழ்த்துவோம்.

199 அன்புள்ள பிதாவே, சுவிசேஷத்தைப் பற்றிப் பேசிய இந்த நேரத்தின் முடிவில் நாங்கள் உம்மிடம் வருகிறோம். ஆண்டவரே,

நீர் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறீர், மனிதனுடைய இருதயத்தை நீர் அறிந்திருக்கிறீர், இப்போது நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த நாளில் உலகம் எப்படி மாறியிருக்கிறது என்பதை நீர் இங்கே காண்கிறீர், எப்படி "மனிதர்கள் துணிகரமுள்ளவர்களாயும், இறுமாப்புள்ளவர்களாயும், தேவப் பிரியராயிராமல் சுகபோகப்பிரியராயும், இணங்காதவர்களாயும், அவதூறு பண்ணுகிறவர்களாயும், இச்சையடக்கமில்லாதவர்களாயும், கொடுமையுள்ளவர்களாயும், நல்லோரைப் பகைக்கிறவர்களாயும்; தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்து அதின் பெலனை மறுதலிக்கிறவர்களாயும் இருக்கிறார்கள்." இந்தக் காலத்தில் போலியான வழிபாட்டு முறைகளும் வெறியர்களும் எழும்புவதைக் காண்கிறோம், பாவனை செய்கிறார்கள், ஆனால் நீர் வாக்களித்திருக்கிறீர் என்பதை அறிந்து, அது நிறைவேறுகிறது, இந்தக் கடைசி நாட்களில், நீர் சாட்சிகளை அனுப்புவீர் என்று, நாங்கள் இங்கே இருக்கிறோம்.

200 நீர் செய்வேன் என்று சொன்னதைச் செய்வதை இந்த நாளில் பார்ப்பதற்கு, எந்த

நேரத்திலும், இந்த உலகம் ஒரு ஹைட்ரஜன் குண்டினால் முழுமையாக அழிக்கப்படலாம் என்பதை உணர்ந்து, ஒரு பெரிய கோபால்ட் குண்டு (cobalt bomb) பூமியின் முகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பூச்சியின் உயிரையும், எல்லாவற்றையும், சில நிமிடங்களில் எப்படி எடுத்துவிட முடியும்.

201 பிதாவே, இன்று மக்கள் என்ன செய்வார்கள், இங்கே நான் சிந்திக்கும்போது, ஒருவேளை இந்தப் பீனிக்ஸ் வானொலி அலறிக் கொண்டிருந்தால், மற்ற எல்லா இடங்களிலும், இந்த அணுகுண்டுகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுவிட்டன என்றும், அவற்றை நிறுத்த எதுவும் இல்லை என்றும் சொல்லப்பட்டால்? தெருக்களில் எப்பேர்ப்பட்ட கூக்குரல் இருக்கும்! யாக்கோபு சொன்னது ஆச்சரியமல்ல, "ஐசுவரியவான்களே, போங்கள், உங்கள் பணத்தைத் தெருக்களில் எறிந்துவிடுங்கள், நரகத்தில் அழுங்கள்," மற்றும் அது போன்றவைகளைச் சொன்னார். ஆனால் மனிதர்கள் மனிதர்களிடத்தில் பிரபலமாக இருப்பதற்காகவே, கர்த்தராகிய இயேசுவின் அழைப்பை நிராகரிப்பார்கள். தேவன் நமக்கு

இரக்கமாயிருப்பாராக! எனக்கு உதவும் தேவனே, நான் இந்த உலகில் இன்னும் எத்தனை நாட்கள் இருக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் நான் உண்மையாக இருக்க எனக்கு உதவும்.

202 இன்று இங்கிருக்கும் ஒவ்வொரு ஆணையும் பெண்ணையும், அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறார்களா அல்லது வெளியே இருக்கிறார்களா என்று தங்கள் நிலையைக் கண்டறிய உதவும். அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் இல்லையென்றால், அவர்கள் உள்ளே வருவார்களாக, ஏனென்றால் தேவன் கிறிஸ்துவின் மகத்தான வாக்குறுதியின் மூலம் நியாயப்பிரமாணமாயிருக்கிறார், மற்றும் மீட்கப்பட ஆயத்தமாயிருக்கிறார், அவர்கள் இந்த பிற்பகலில் அவரை ஏற்றுக்கொண்டு இரட்சிக்கப்படுவார்களாக.

203 நாம் நம் தலைகளைத் தாழ்த்தியிருக்கும் வேளையில், நான் யோசிக்கிறேன், சபையினரில் (பியானோ வாசிப்பவரே, யாராவது, இசைக்கவும்), கீழ் தளத்தில் யாரேனும் ஒரு நபர் கிறிஸ்தவராக இல்லாதவர் இருந்தால், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், நான் உண்மையாகவே,

இப்போது என் இருதயத்தின் ஆழத்தில், தேவன் என் கையைப் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன், மறுபடியும் பிறந்த அனுபவத்திற்காக நான் இப்போது அவரை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், நான்-நான் ஒருபோதும் ஒரு கிறிஸ்தவனாக இருந்ததில்லை, நான் உண்மையாகவே ஒரு கிறிஸ்தவனாக இருக்க விரும்புகிறேன், என் கையை உயர்த்துவதன் மூலம், உங்களுக்கு அல்ல, சகோதரர் பிரன்ஹாம், ஆனால் தேவனுக்கு, நான் இப்போது வருவதால் அவர் என்னை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்" என்று சொல்வீர்களா.

204 கீழ் தளத்தில் எங்கேனும், உங்கள் கையை உயர்த்துவீர்களா? தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. வேறு யாராவது? உங்கள் கையை உயர்த்தி, "நான் இப்போது கர்த்தராகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்" என்று சொல்லுங்கள். தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, சகோதரி. வேறு யாராவது? தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. கீழ் தளத்தில் வேறு யாராவது?

205 நண்பர்களே, இதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள், இன்று பிற்பகல் சூரியன் மறைவதற்கு முன்பாக, அது மறையும் என்று நான் சொல்லவில்லை, ஆனால் அது முடிந்துவிடலாம், உலகின் மற்ற பகுதிகளுக்கு இல்லையென்றாலும், ஒருவேளை உங்களுக்கோ அல்லது எனக்கோ அது முடிந்துவிடலாம். உங்கள் புத்தி தெளிந்திருக்கும்போதே, நீங்கள் இப்போது கர்த்தரை நோக்கி உங்கள் கையை உயர்த்தி, "நான்-நான் இப்போது விசுவாசிக்கிறேன். நான் உம்மிடம் கேட்கிறேன்... விசுவாசத்தோடு வருகிறேன்" என்று சொல்வீர்களா. அங்கே தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக ஐயா. தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, வாலிபனே, நான் உன் கையைப் பார்க்கிறேன்.

206 இடதுபுறம் உள்ள பால்கனிக்கு (மேல்மாடத்திற்கு) மேலே, அங்கே யாராவது உங்கள் கையை உயர்த்துவீர்களா? தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, வாலிபனே. தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, என் சிறிய நண்பனே. தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. அந்த வரிசையில் வேறு யாராவது? உங்கள்

கையை உயர்த்துங்கள், எனக்கு அல்ல, தேவனுக்கு, "ஆண்டவரே, இதன் மூலம் நான் இறக்கும்போது நீர் என்னை நினைவுகூர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

207 இன்று இந்த ஷ்ரைனர் கலையரங்கத்தில், என் இருதயத்தில் என் இரட்சகராக இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளவும், என்னை வழிநடத்தவும், ஆளுகை செய்யவும் நான் என் கையை உயர்த்தினேன் என்பதை நீர் நினைவுகூர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன், ஆண்டவரே" என்று சொல்லுங்கள்.

208 வலதுபுறம் உள்ள பால்கனிக்கு, யாராவது உங்கள் கையை உயர்த்தி, "ஆண்டவரே, இது என் கை, இங்கே நான் இருக்கிறேன், என்னைச் சுத்திகரியும் ஆண்டவரே, என் இருதயத்திலுள்ள எல்லாப் பாவத்தையும் அக்கிரமத்தையும் எடுத்துப் போடும்" என்று சொல்லுங்கள். யாராவது, எங்கேனும், பின்வாங்கிப் போனவர்கள், உங்கள் கையை உயர்த்தி, "ஓ, நான் மிகவும் கடினமாக முயற்சி செய்தேன். நான் சிறிது காலம் வருவேன், சிறிது காலம் போவேன், என்னால்

நிலைத்திருக்க முடியவில்லை என்று தோன்றுகிறது" என்று சொல்வீர்களா, நண்பரே, நீங்கள் உங்கள் இருதயத்தில் ஒருபோதும் விசுவாசிக்கவில்லை.

209 இயேசு சொன்னார், "என் வசனத்தைக் கேட்டு, என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு; அவன் ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்கு உட்படாமல், மரணத்தை விட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறான்." ஏனென்றால் அவன் தேவனுடைய குமாரனைத் தன் இருதயத்திலிருந்து விசுவாசித்தான், அவனது மனதிலிருந்து மட்டுமல்ல, அவனது இருதயத்திலிருந்து, அங்கே ஏதோ ஒன்று நிகழ்ந்தது. உங்கள் மனம் என்ன சொன்னாலும் பரவாயில்லை, உங்கள் இருதயம் விசுவாசிக்கிறது.

210 இப்போது, காத்திருந்த அனைவரும், பாதி பின்வாங்கிப் போன வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள், நீங்கள் இன்று வர விரும்புகிறீர்களா, கீழ் தளத்தில் எங்கேனும் உங்கள் கையை உயர்த்துங்கள், பின்வாங்கிப் போனவர்களே, தேவனுடன் புதுப்பித்துக் கொள்ள விரும்புகிறீர்களா? வலது அல்லது

இடதுபுறம் உள்ள பால்கனியில், ஒரு பின்வாங்கிப் போனவர்?

கிறிஸ்துவைச் சந்திக்க அங்கே நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. வேறு யாராவது? உங்கள் கையை உயர்த்தி, "நான் இப்போது என் நிலையை கிறிஸ்துவுக்குள் விட்டுவிடத் தயாராக இருக்கிறேன், தேவன் இப்போது என்னை ஏற்றுக்கொள்வார் என்ற முழு நம்பிக்கையுடன் என் இருதயத்தில் நான் இப்போது திரும்பி வருகிறேன்" என்று சொல்லுங்கள்.

211 மறுபடியும் பிறந்திராத, பரிசுத்த ஆவியானவர் இல்லாத யாராவது இருக்கிறீர்களா? "தேவனே, நான் இப்போது பரிசுத்த ஆவியை பெற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் விசுவாசித்திருக்கிறேன், ஆனால் நான் இன்னும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறவில்லை, என் இருதயத்தில் ஆவியினால் இன்னும் பிறக்கவில்லை. ஏனென்றால், வேதாகமம் சொல்லும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் நான் நம்புகிறேன் என்பது என் மனதில் எனக்குத் தெரியும். நான் சபைகளை நம்புகிறேன்,

போதகரை நம்புகிறேன், எல்லாவற்றையும் நம்புகிறேன், ஆனாலும் என் இருதயத்தில் அந்த அனுபவத்தை, அந்தச் சமாதானத்தை நான் இன்னும் அனுபவிக்கவில்லை, ஓ, என், நதிகளைப் போல, என்னை ஒரு தோல்வி யடையாத... சாகாத அன்புடன் தேவனை நேசிக்க வைக்கும் அன்பு. அவர்கள் எனக்கு எதிராக என்ன செய்தாலும் பரவாயில்லை, எல்லோரையும் நேசிக்க என்னை உருவாக்குங்கள், நான் அவர்களை நேசிக்கிறேன், என்னால் அதைத் தவிர்க்க முடியாது. எனக்கு அந்த அனுபவம் வேண்டும்" என்று சொல்லுங்கள். அதுதான் நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்கும்போது நடப்பது.

212 உங்களுக்கு அந்த அனுபவம் இல்லையென்றால், நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவ விசுவாசி தான், ஆனாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால், அல்லது அதை அனுபவிக்கவில்லை என்றால், உங்கள் கையை உயர்த்துவீர்களா? "சகோதரனே, இதன் மூலம் நான் தேவனை நோக்கி என் கையை உயர்த்துகிறேன்" என்று சொல்லுங்கள். தேவன்

உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, சகோதரரே. யாராவது?

தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, சகோதரி. தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, உங்களை. அது சரி, உங்கள் கையை உயர்த்துங்கள். தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, உங்களை. பால்கனியில், யாராவது, பரிசுத்த ஆவியை ஒருபோதும் பெறாதவர்கள்? தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, ஐயா. தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. வலதுபுறம் உள்ள பால்கனியில்? தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, சரி. இப்போது, தேவன் உங்களை, உங்களை, உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. அது அற்புதமானது. வேறு யாராவது, உங்கள் கையை உயர்த்துங்கள்? தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, சகோதரி. தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, சகோதரரே. தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, சகோதரி. அது மிக நன்று.

213 "நாள் நெருங்குவதையும், உலகம் முடிவதையும் நான் பார்க்கும்போது, நான் இப்போது என் கையை உயர்த்தித் தேவனிடம் கேட்கிறேன்." சென்ற வார ஞாயிற்றுக்கிழமை,

வானொலியில் அறிவியல் என்ன சொன்னது என்று கேட்டீர்களா? இப்போது கவனமாகக் கேளுங்கள், ஜெபத்தில் உங்கள் தலைகளைத் தாழ்த்துங்கள். அறிவியல் ஆராய்ச்சி சொல்கிறது, உலக முடிவு கண்ணுக்குத் தெரிகிறது என்று. அது இங்கே இருக்கிறது, நண்பரே. நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் இன்று கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறீர்களா? "தேவனே, நாங்கள் ஜெபிக்கும்போது இப்போது எனக்குள் வாரும்."

214 "நாங்கள் அதை எப்படிச் செய்வது, சகோதரர் பிரன்ஹாம்?"

விசுவாசியுங்கள்.

"எதைக் கொண்டு? என் மனதினாலோ?"

215 உங்கள் இருதயத்தினால். நாம் நம் தலைகளைத் தாழ்த்தும்போது, தம்முடைய நன்மையினால் உங்களை நிரப்பும்படித் தேவனிடம் இப்போது கேளுங்கள்.

216 வானங்களையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தவரே, நித்திய ஜீவனின் கர்த்தரே, அன்புள்ள பிதாவே, இன்று, பீனிக்ஸ் நகரில்

உள்ள இந்த ஷ்ரைனர் கலையரங்கத்தில், தங்கள் கையை உயர்த்திய ஒவ்வொரு பாவியும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட அருளும். அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரியும், ஏனென்றால் "என்னிடத்தில் வருகிறவனை நான் ஒருக்காலும் புறம்பே தள்ளுவதில்லை" என்று நீர் சொல்லியிருக்கிறீர்.

மேலும் கர்த்தராகிய இயேசுவே, "என் பிதா ஒருவனை இழுத்துக்கொள்ளாவிட்டால் அவன் என்னிடத்தில் வரமாட்டான்" என்றும் நீர் சொல்லியிருக்கிறீர். அப்படியானால், பெரிய பரிசுத்த ஆவியானவரே, நீர் இந்தக் கட்டிடத்தில் ஆண்கள், பெண்கள், சிறுவர்கள், சிறுமிகளிடம் பேசி, அவர்களை இழுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர், இழுக்கிறீர். அவர்கள் தங்கள் சுபாவத்தினால் கேட்டிருக்க முடியாது, நீர் அவர்களை முதலில் தொட்டீர், மனிதன் உம்மைத் தேடுவதில்லை, நீர் மனிதனைத் தேடுகிறீர்.

217 நீங்கள் முதலில் தேட வேண்டும் என்று இயேசு சொன்னார். நீர் அழைத்தீர், அவர்கள் இப்போது கர்த்தராகிய இயேசுவை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ள வருகிறார்கள். ஆண்டவரே, அதை இப்போதே அருளும். மிகவும்

தாராளமாகப் பாயும் நதிகளைப் போல, ஒரு சமாதானம் அவர்கள் ஆத்துமாவில் நங்கூரம் பாய்ச்சட்டும். பாவத்திலிருந்து விடுபட்ட மகிழ்ச்சி, இப்போது அவர்கள் இருப்பின் மீது வீசட்டும். அவர்களைப் பாரும், ஆண்டவரே. "உங்கள் பாவங்கள் சிவேரென்றிருந்தாலும், அவை உறைந்த மழையைப் போல வெண்மையாகும்."

218 பிதாவே, ஒவ்வொரு பின்வாங்கிப் போனவரையும், நீர் மந்தைக்குள் திரும்பச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி நான் ஜெபிக்கிறேன். மேலும் மறுபடியும் பிறக்க விரும்பியவர்கள், பெரிய பரிசுத்த ஆவியானவர், இப்போது இந்தக் கட்டிடத்தில் மறைபொருளான வடிவில் அசைவாடி இறங்கி வந்து, ஒவ்வொரு இருதயத்திற்குள்ளும் வழி ஏற்படுத்தி, ஆத்துமாவின் வசிப்பிடத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்படி அருளும். அதை அருளும், ஆண்டவரே.

219 இந்த நகரம் இதுவரை கண்டிராத மிகப் பெரிய, மிக ஆவிக்குரிய எழுப்புதல்களில் ஒன்றின் தொடக்கமாக இது இருக்கட்டும், இது ஒவ்வொரு சபையிலும் வெடிக்கட்டும், நகரம்

முழுவதும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி உண்டாகட்டும். நீர் வியாதிப்பட்டவர்களையும் பாதிக்கப்பட்டவர்களையும் குணமாக்கி, மிகுந்த மகிழ்ச்சியைப் பெறுவீராக. பிலிப்பு சமாரியாவுக்குச் சென்ற போது நடந்ததைப் போல, இப்போதே இங்கேயும் ஒரு எழுப்புதல் உண்டாகட்டும். ஏனென்றால் அவருடைய நாமத்தில் நாங்கள் அதைக் கேட்கிறோம். ஆமென்.

220 இயேசு வந்தால், உங்களால் அவருடன் செல்ல முடியும் என்று இப்போது உங்கள் இருதயத்தில் எத்தனை பேர் உணர்கிறீர்கள்? எல்லா இடங்களிலும் உங்கள் கையைப் பார்ப்போம், உயர்த்துங்கள். தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. ஓ, அது அற்புதமானது அல்லவா?

221 சரி, "வல்லமை, வல்லமை, அற்புத வல்லமை" என்பதில் எங்களுக்குச் சிறிய இசை கொடுங்கள். இப்போது பாடுவோம், எல்லோரும் நாம் ஒரு நிமிடம் அமர்ந்திருக்கும் போதே:

வல்லமை, வல்லமை, அற்புத வல்லமை உண்டு,

ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தில்;

வல்லமை, வல்லமை, அற்புத வல்லமை உண்டு,

ஆட்டுக்குட்டியின் விலையேறப் பெற்ற
இரத்தத்தில்.

ஓ, நீங்கள் விடுதலையாவீர்களா...?

